

د دوهم سموئیل کتاب

داود د شائول د مړینې څخه خبریږي

۱ د شائول د مړینې څخه وروسته، داود عماليقانو ته د ماتې

ورکولو څخه راستون شو او دوه ورځې په صقلغ کې پاتې شو. ۲

په دریمه ورځ د شائول د کمپ څخه یو ځوان سړی چې کالي یې

شلېدلي او په سر باندې یې خاورې شیندلې راغی. کله چې هغه داود

ته ورغی نو هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې

پرېوت. ۳ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <له کومه ځایه

راغلي؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه د اسراییلو د اردو څخه راتښتېدلی یم.>

۴ داود پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې په جگره کې څه پېښ

شول؟>

هغه وویل: <اسراییلیان له جگرې څخه تښتېدلي دي، د هغوی څخه

یو زیات شمېر ووژل شول. شائول او د هغه زوی یوناتان هم ووژل

شول.>

۵ نو داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څنگه پوه شوې چې

شائول او یوناتان مړه دي؟>

۶ هغه ځوان ځواب ورکړ: <د تصادف له مخې زه د جلیوع په

غره کې وم او ما وليدل چې شائول په خپلې نېزې باندې تکیه کړې
 وه او د دښمن جنگي گاډۍ او سپاره عسکر هغه ته نژدې کېدل. (۷)
 په دې وخت کې هغه مخ راواړاوه، زه يې وليدلم او ماته يې نارې
 کړې. ما ځواب ورکړ: امر وکړئ، بناغلیه! (۸) هغه زما څخه
 پوښتنه وکړه: ته څوک يې؟ ما ځواب ورکړ: زه يو عماليقی يم. (۹)
 هغه له ما څخه هیله وکړه او وویل: راشه ما ووژنه او د دې رنځ نه
 مې خلاص کړه، سره له دې چې ډېر سخت درد لرم لا هم ژوندی
 يم. (۱۰) نو زه ورغلم او هغه مې وواژه، ځکه زه پوهېدم چې هغه
 سخت ژوبل دی او په هر صورت هغه مړ کېږي. وروسته مې د هغه د
 سر څخه تاج او د مټ څخه کړۍ راواخیستل او تاسو ته مې ای
 باداره راوړل.

(۱۱) نو داود او د هغه ټولو نفرو له غمه خپل کالي وشلول. (۱۲)
 هغوی د شائول، یوناتان او د خښتن د قوم یعنی د اسراییلو دپاره يې
 ویر وکړ، ويې ژړل او تر ماښامه پورې يې روژه ونيوله، ځکه چې په
 جگړه کې ډېر زیات نفر وژل شوي وو.

(۱۳) داود د هغه ځوان څخه چې ده ته يې خبر راوړی و پوښتنه
 وکړه: <ته د کوم ځای يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زما پلار عماليقی دی خو مونږ ستاسو په هېواد
 کې اوسېږو.>

(۱۴) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا څنگه دا جرأت کړی دی
 چې د خښتن غوره شوی پادشاه ووژني؟> (۱۵) وروسته بیا داود د

خپلو نفرو څخه يو تن راوغوښت او ورته ويې ويل: <هغه ووژنه!>
نو هغه يې وواهه او مړ شو. (۱۶) داود هغه عماليقي ته وويل: <ستا
وينه دې ستا په خپله غاړه وي. تا په خپله ژبه اقرار وکړ چې د
څښتن غوره شوی پادشاه دې وواژه.>

د شائول او يوناتان دپاره د داود د وير سندره

(۱۷) داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان دپاره دغه د وير سندره
وويله (۱۸) او امر يې وکړ چې د يهودا خلکو ته دې دغه د وير
سندره ورزده کړای شي چې د ليندې د وير په نوم يادېږي. (دا سندره
د ياشر په کتاب کې ليکل شوې ده.) سندره داسې ده:

(۱۹) <د اسراييلو په غونډيو باندې زمونږ مشران له منځه لاړل!

هغه زړور څنگه راپرېوتل!

(۲۰) په جت کې دا اعلان مه کوئ

د اشقلون په کوڅو کې دا مه خپروئ

داسې نه چې د فلسطينيانو بښځې خوشاله شي

داسې نه چې د کافرانو لورگانې خوشاله شي

(۲۱) ای د جلبوع غرونو

په تاسو دې پرځه يا باران ونه اورېږي

ستاسو پټي دې غلې دانې ونه کړي

ځکه چې هلته د زړور جنگيالي سپر ناولی شوی دی

د شائول سپر به نور په تېلو غوړ نه شي

د یوناتان لینده وژونکې وه (۲۲)

د شائول توره وه بې رحمه

زورور بې مړه کول، د بنمنان به بې وژل

شائول او یوناتان وو خومره بنکلي خومره گران! (۲۳)

ژوند او مرگ کې هم یوځای وو

چابک له عقابانو

قوي وو له زمريانو

ای د اسراییل بنحو شائول دپاره وژاړئ! (۲۴)

هغه تاسو ته کالي بنکلي سره دراغوستل

او هغه بې د سرو زرو په گانو سینگارول

څنگه مړه دا جنگيالي شول (۲۵)

هغوی د جنگ په ترڅ کې ووژل شول

یوناتان مړ پروت په غونډیو کې دی

یوناتانه زما وروره، ستا دپاره زه غمجن یم (۲۶)

ته په ما باندې ډېر گران وې

عجیبه ستا محبت ؤ زما دپاره

ؤ محبت دې ډېر ژور تر محبت د بنحو

څنگه جنگیالی راپرېوتلي دي (۲۷)

د هغوی وسلې له منځه تللي دي <

داود د یهودا پادشاه ټاکل کيږي

۲ (۱) وروسته بیا داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آیا زه لار

شم او د یهودا د ښارونو څخه د یو کنترول په لاس کې واخلم؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو.>

داود پوښتنه وکړه: <کوم یو ښار ته لار شم؟>

څښتن وویل: <حبرون ته.> (۲) نو داود خپلې دوه ښځې،

یزرعيلي اخیڼوعم او د نابال کرملي کونډه اییجايل له ځان سره

واخيستلې او حبرون ته لاړ. (۳) همدارنگه داود خپل نفر او د هغوی کورنی د ځان سره بوتلې او هغوی د حبرون په شاوخوا ښارونو کې ځای په ځای شول. (۴) وروسته د يهودا سړي حبرون ته راغلل او هلته يې داود د يهودا د پادشاه په توگه غوره کړ.

کله چې داود واورېدل چې د جلعاد د يابيش خلکو شاتول ښخ کړی دی، (۵) هغه استازي ولېږل چې هغوی ته داسې ووايي: <څښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو خپله وفاداري خپل پادشاه ته وښودله چې هغه مو ښخ کړ. (۶) څښتن دې له تاسو سره مهرباني او وفاداري وکړي او د هغه کار په خاطر چې تاسو کړی دی زه به هم تاسو سره نېکي وکړم. (۷) اوس چې ستاسو پادشاه شاتول مړ شوی دی او د يهودا خلکو زه د خپل پادشاه په توگه غوره کړی يم، نو قوي او زړور اوسئ!>

ايشبوست د اسراييلو پادشاه ټاکل کيږي

(۸) په دې ترڅ کې د شاتول د لښکرو قوماندان د نير زوی ابنير د شاتول زوی ايشبوست د محنايم ښار ته چې د اردن د سيند بلې خواته ؤ راوست. (۹) په هغه ځای کې ابنير ايشبوست د جلعاد، يزرعيل، اشير، افرايم او بنيامين په سيمو باندې، يعنې په ټولو اسراييلو يې پادشاه کړ. (۱۰) هغه د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د اسراييلو پادشاه شو او دوه کاله يې پادشاهي وکړه. مگر د يهودا قبيله داود ته وفاداره وه. (۱۱) داود په حبرون کې د يهودا په قبيلې باندې اووه نيم کاله پادشاهي وکړه.

د اسراییلو او یهودا ترمنځ جگړه

١٢) ابنیر د ایشبوشت د نفرو سره یوځای د محنايم څخه جبعون
بنار ته لاړل. ١٣) د داود نفر د زرويه زوی يعنې یوآب په مشرۍ
ووتل او دواړه ډلې د جبعون د ډنډ سره یو د بل سره مخامخ شوې.
یوه ډله د ډنډ یوې خواته او بله ډله د ډنډ بلې خواته کښېناستله. ١٤)
ابنیر یوآب ته وړاندیز وکړ: <راځئ چې د دواړو خواو څخه ځوانان
راولو چې زموږ په مخ کې وجنگیږي، هر سړی د بل سړي په مقابل
کې.>

یوآب ځواب ورکړ: <صحيح ده.>

١٥) نو ځوانان ودرېدل او وشمېرل شول، دولس تنه د بنیامین د
قبیلې او د ایشبوشت څخه او دولس تنه د داود د نفرو څخه. ١٦)
هر سړي خپل سیال له وینستانو رانیوه او خپله توره یې د هغه په اړخ
کې منډله، ترڅو هغه ټول څلورویشت تنه سره یوځای وغورزېدل او
مړه شول. نو هغه ځای د تورو د میدان په نوم یاد شو.

١٧) د دې پسې بله جگړه ډېره سخته وه، د ابنیر او د اسراییلو
عسکرو ته د داود د عسکرو له خوا ماتې ورکړای شوه. ١٨) د
زرويه درې زامن، یعنې یوآب، ابیشای او عساهیل په هغه ځای کې
وو. عساهیل چې د هوسی په شان تېزې منډې وهلې ١٩) د ابنیر په
تعقیبولو یې پیل وکړ او په مستقیمه توګه یې د هغه پسې منډې وهلې.
٢٠) ابنیر شاته وکتل او ویې ویل: <ای عسایله، دا ته یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو.>

٢١) ابنیر وویل: <بس کړه! ما مه تعقیبوه! د عسکرو څخه یو راوښه او وسلې او زغرې وړڅخه واخله.> مگر عساکهیل د هغه د تعقیبولو څخه لاس وانه خيست. ٢٢) ابنیر یو ځل بیا عساکهیل ته خبرداری ورکړ: <بس کړه! ما مه تعقیبوه! زه نه غواړم تا ووژنم. زه به څنگه ستا ورور یوآب ته وگورم؟> ٢٣) خو عساکهیل د هغه خبره ونه منله، نو بیا ابنیر د خپلې نېزې بېخ د عساکهیل په گېډه ورننه ایست او نېزه د هغه له شا څخه ووتله. هغه هلته پرېوت او ځای په ځای مړ شو او هر سړی چې به هغه ځای ته چې عساکهیل په کې مړ پروت ؤ راغی وبه درېده.

٢٤) مگر یوآب او ایشای په ابنیر پسې شول. څنگه چې هغوی د امه غونډۍ ته چې جیح ته مخامخ وه او د جبعون د بیابان په لاره کې وه ورسېدل لمر پرېواته. ٢٥) د بنیامین د قبیلې خلک یو ځل بیا د ابنیر په شاوخوا راټول شول او د یوې غونډۍ د پاسه ودرېدل. ٢٦) ابنیر یوآب ته نارې کړې: <آیا مونږ به تل جنگېرو؟ آیا ته نه پوهېږې چې دا به په تریخوالي پای ته ورسېږي او انجام به یې بڼه نه وي؟ ولې خپلو نفرو ته امر نه ورکوې چې د خپلو ورونو د تعقیبولو څخه لاس واخلي؟>

٢٧) یوآب ځواب ورکړ: <زه په ژوندي خدای قسم خورم که دا خبره دې نه وای کړې، نو زما نفرو به تر سبا سهاره پورې تاسو تعقیبولی.> ٢٨) نو یوآب خپلو نفرو ته د نښې په توگه سرنی وواکه چې د اسرایلیانو د تعقیبولو څخه لاس واخلي، نو جنگ ودرېد.

٢٩) ابڼير او د هغه نفرو هغه ټوله شپه د اردن په دره کې مزل وکړ. هغوی د اردن له سیند څخه تېر شول، په راتلونکې ورځ یې تر غرمې پورې لاره ووهله او بېرته محنايم ته ورسېدل.

٣٠) کله چې یوآب د ابڼير تعقیبول پرېښودل، خپل ټول نفر یې راغونډ کړل. پرته له عساهیل څخه د داود د نفرو نولس تنه ورک شوي وو. ٣١) مگر د داود نفرو د بنیامین د قبیلې درې سوه شپېته تنه چې د ابڼير سره وو وژلي وو. ٣٢) یوآب او د هغه نفرو د عساهیل مړی واخیست او په بیت لحم کې یې د هغه د پلار په هدیره کې ښخ کړ. وروسته بیا هغوی ټوله شپه لاره ووهله او د سباوون په وخت حبرون ته ورسېدل.

٣ ١) د شاول د کورنۍ د پلویانو او د داود د پلویانو ترمنځ د اوږدې مودې دپاره جنگ روان ؤ. څنگه چې داود قوي کېده، هغومره د شاول پلویان کمزوري کېدل.

د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو

٢) د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو: مشر یې، امنون، د یزرعیلي اخینوعم زوی، ٣) دوهم یې، کیلاب، د کرملی نابال د کونډې اییجایل زوی او دریم یې، ابشالوم، د معکې زوی چې د جشور د پادشاه تلمای لور وه، ٤) څلورم یې، ادونیا د حجیت زوی، پنځم یې، شفتیا د ابیطال زوی ٥) او شپږم یې، یترعام، د عجلې زوی ؤ. هغه هم د داود ښځه وه.

ابنیر د داود سره یوځای کیږي

٦ د داود او د شائول د کورنیو ترمنځ د جگړې په دوران کې،
ابنیر د شائول د پیروانو په منځ کې خپل دریځ قوي کاوه.

٧ یوه ورځ د شائول زوی ایشبوشت په ابنیر باندې تور ولگاوه
چې د شائول د وینځو څخه د یوې وینځې سره چې رزفه نومېدله او
د ایه لور وه یوځای شوی دی. ٨ ابنیر په دې خبرې باندې ډېر
په قهر شو او ویې ویل: >ستا خیال دا دی چې زه به د شائول سره
خیانت وکړم؟ د پیل څخه زه ستا د پلار شائول کورنی ته، د هغه
ورونو او د هغه ملگرو ته وفادار وم. ته مې د داود لاس ته ونه
سپارلې، خو سره له دې په ما باندې د دې بڼځې سره د بد کار کولو
تور لگوې! ٩-١٠ خښتن د داود سره لوظ کړی ؤ چې هغه به د
شائول د کورنی څخه پادشاهي واخلي او داود به د اسراییلو او د
یهودا پادشاه کړي، هغه به د دان څخه تر بئرشبع پورې پادشاهي
وکړي. نو خښتن دې ما ووژني که ما دا خبره رښتیا نه کړه! < ١١
ایشبوشت جرأت ونه کړ چې ابنیر ته بله خبره وکړي، ځکه چې د
هغه څخه وپرېده.

١٢ نو ابنیر له خپلې خوا څخه استازي ولېږل چې داود ته داسې
ووايي: >پوهېږې چې د دې هېواد خاوند څوک دی؟ زما سره تړون
وکړه او زه به ستا سره مرسته وکړم چې ټول اسراییل ستا خواته
راواړوم.<

١٣ داود ومنله او ویې ویل: >ډېر ښه، زه ستا سره تړون کوم، ولې

په يو شرط، ترڅو لومړی د شائول لور ميکال د ځان سره ماته رانه ولې زه ستا سره نه مخامخ کېږم. < ١٤ > همدارنگه داود ايشبوشت ته هم استازي ولېږل چې ورته ووايي: <زما ښځه ميکال بېرته ماته راکړه. ځکه چې ما د هغې سره د واده کولو په خاطر د سلو فلسطينيانو د سنتی پوستکي ورکړي دي.> < ١٥ > نو ايشبوشت څو نفره ولېږل چې ميکال د هغې د ميره فلتييل څخه چې د لايش زوی ؤ واخلي. < ١٦ > فلتييل د بحوريم تر ښاره پورې په ټوله لاره کې ژړل او په هغې پسې روان ؤ. مگر کله چې ابنيرو وويل: <بېرته کور ته لاړ شه!> نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو.

< ١٧ > ابنيرو د اسراييلو د مشرانو سره مشوره وکړه او وپې ويل: <تاسو د ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې داود ستاسو پادشاه شي.> < ١٨ > اوس دا موقع رارسېدلې ده، دا په ياد ساتئ چې څښتن د داود سره وعده کړې وه: زه به ستا په وسيله خپل قوم اسراييل د فلسطينيانو او د هغوی د نورو ټولو دښمنانو څخه وژغورم.> < ١٩ > ابنيرو د بنيامين د قبيلې د خلکو سره هم خبرې وکړې. وروسته بيا هغه خبرون ته لاړ چې د بنيامين د خلکو او نورو اسراييليانو تصميم داود ته ووايي.

< ٢٠ > کله چې ابنيرو د خپلو شلو نفرو سره داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغی، داود هغوی ته ميلمستيا تياره کړه. < ٢١ > په هغه وخت کې ابنيرو داود ته وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې لاړ شم او ټول اسراييليان ستاسو حضور ته راټول کړم. هغوی به ستاسو سره يو تړون وکړي او تاسو به په ټول هېواد باندې پادشاهي وکړئ څنگه

چې تاسو يې غواړئ. < نو داود ابني رخصت کړ او هغه په سلامتۍ سره لاړ.

يوآب ابني قتلوي

٢٢ په همدې وخت کې يوآب او د داود عسکر د يرغل کولو څخه راستانه شول او هغوی ډېر لوی غنيمت له ځان سره راوړ. مگر ابني نور د داود سره په حبرون کې نه ؤ، ځکه چې داود هغه په سلامتۍ سره استولی ؤ. ٢٣ کله چې يوآب د خپلو عسکرو سره راوړسېد، هغه خبر شو چې ابني داود پادشاه ته راغلی ؤ او پادشاه هغه په سلامتۍ سره استولی دی. ٢٤ نو يوآب پادشاه ته ورغی او ورته يې وويل: < څه دې وکړل؟ گوره، ابني تاته راغی تا ولې هغه پرېښود چې لاړ شي؟ اوس هغه تللی دی! ٢٥ > ته ابني ښه پېژنې. هغه د دې دپاره راغلی ؤ چې تا وغولوي او ستا د ټولو حرکاتو او کارونو نه ځان خبر کړي.<

٢٦ بيا يوآب د داود څخه لاړ، په ابني پسې يې استازي ولېږل او هغه يې د سیره له کوهي څخه بېرته راوست. مگر داود خبر نه ؤ. ٢٧ نو کله چې ابني حبرون ته راستون شو، يوآب هغه د ښار په دروازه کې يوې خواته يووړ په دې بهانه چې د هغه سره پتې خبرې کوي. هلته يوآب د خپل ورور عساهيل د وينې د بدل اخيستلو په خاطر د هغه گېډه څيري کړه او هغه يې په قتل ورساوه. ٢٨ کله چې داود دا خبر واورېد ويې ويل: < څښتن پوهيږي چې زه او زما رعيت په بشپړه توگه د ابني د قتل څخه بې گناه يو. ٢٩ > د دې سزا دې په يوآب او د هغه په ټولې کورنۍ باندې راشي. زه ښېرا کوم چې

د یوآب د اولادې څخه ځینې دې تل د سوزاک او یا د پوستکي په نورو مرضونو باندې اخته شي او یا هغوی دې یزک شي او یا دې په جنگ کې ووژل شي او یا دې په لوږه اخته شي. < ٣٠ > په دې ډول یوآب او د هغه ورور ابیشای، ابنیر قتل کړ ځکه چې هغه د جبعون په جگړه کې د هغوی ورور عساهیل وژلی ؤ.

٣١ نو داود یوآب او د هغه ټولو نفرو ته امر وکړ: < خپل کالي وشلوئ، د ویر کالي واغوندئ او د ابنیر دپاره ویر وکړئ. > داود پادشاه په خپله د جنازې پسې روان ؤ. ٣٢ هغوی ابنیر په حبرون کې بنځ کړ. پادشاه په لوږ اواز سره د ابنیر په قبر باندې وژړل او نورو ټولو خلکو هم وژړل. ٣٣ داود پادشاه د ابنیر دپاره دغه د ویر سندره وویله:

<ولې دې مړ شي ابنیر د یو احمق په شانتي؟>

٣٤ نه ستا لاسونه تړل شوي وو

او نه دې پښې په ځنځیرونو تړل شوې وې

ووژل شوې ته د یو مجرم په څېر <

ټولو خلکو یو ځل بیا د ابنیر دپاره وژړل.

٣٥ ټوله ورځ خلکو هڅه وکړه چې په داود باندې یو څه وڅوري، مگر هغه قسم وخور: <که زه د لمر پرېواته پورې څه شی وڅکم نو خدای دې ما ووژني!> ٣٦ خلک دې خبرې ته متوجه شول او

خوشاله شول، په رښتيا سره څه چې پادشاه کول ټول خلک په هغو باندې خوشالېدل. (۳۷) نو په هغه ورځ د داود ټول نفر او د اسراييلو ټول قوم پوه شول چې پادشاه د ابنيړ په قتل کې لاس نه درلود. (۳۸) پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <آيا تاسو نه پوهېږئ چې نن په اسراييلو کې يو لوی مشر مړ شوی دی؟ (۳۹) که څه هم زه د خدای غوره کړای شوی پادشاه يم، خو نن کمزوری يم. دا د زرويه زمانه زما څخه ډېر زوراور دي، څښتن دې دوی ته داسې سزا ورکړي لکه څنگه چې د هغې وړ دي!>

د ايشبوشت قتل

۴ (۱) کله چې د شائول زوی ايشبوشت واورېدل چې ابنيړ په حبرون کې وژل شوی دی، هغه خپل همت له لاسه ورکړ او د اسراييلو ټول خلک ووېرېدل. (۲) ايشبوشت دوه چريکي قوماندانان درلودل چې د يو نوم بعنه او د بل نوم ريکاب ؤ. هغوی د بيروتي رمون زمانو وو او د بنيامين د قبيلې څخه وو. (بيروت د بنيامين يوه برخه گڼل کېږي. (۳) د هغه اصلي اوسېدونکي جتاييم ته تښتېدلي وو، چې تر نن ورځې پورې هلته د بېگانه خلکو په شان اوسېږي.)

(۴) د شائول زوی يوناتان يو زوی درلود چې په دواړو پښو شل ؤ. هغه پنځه کلن ؤ چې د يزرعيل څخه د شائول او يوناتان د مړينې خبر راغی. د هغه دا يې هغه واخيست او وتښتېدله، مگر هغه داسې په بېره تلله چې هلک ولوېد او شل شو. د هغه نوم مفيبوشت ؤ.

٥ نو بيا ريکاب او بعنه د ايشبوشت کور ته روان شول، هغوی د
 غرمې د گرمې په مهال هلته ورسېدل. په دې وخت کې ايشبوشت د
 غرمې په خوب ویده ؤ. ٦ د کور د دروازې ساتونکې ښځې غنم
 پاکول. د څو شپو نه وروسته، هغه سترې شوه او خوب وپوره. نو
 ريکاب او بعنه پټ دننه لاړل. ٧ دوی هغه وخت کور ته ورننوتل
 چې ايشبوشت د خپل خوب په کوټه کې په کټ کې پروت ؤ. هغه يې
 وواژه او د هغه سر يې پرې کړ. بيا د هغه سر يې د ځان سره
 واخيست او ټوله شپه يې د اردن په دره کې سفر وکړ. ٨ هغوی د
 ايشبوشت سر په حبرون کې داود ته راوړ او هغه ته يې وويل:
 >اعليحضرته! دا ستاسو د دښمن شائل د زوی ايشبوشت سر دی،
 هغه شائل چې ستاسو د وژلو هڅه يې کوله. نن څښتن ستاسو بدله
 د شائل او د هغه د اولادې څخه واخيستله.<

٩ مگر داود هغوی ته ځواب ورکړ: >د هغه ژوندي څښتن په نوم
 قسم خورم چې زه يې د ټولو مصيبتونو څخه خلاص کړی يم. ١٠
 هغه څوک چې ماته صقلغ ته راغی او د شائل د مړينې خبر يې
 راوړ، دا گمان يې کاوه چې ښه خبر يې راوړی دی. نو هغه مې ونيوه
 او ومې واژه. دا هغه انعام ؤ چې هغه ته مې د هغه د ښه خبر دپاره
 ورکړ! ١١ دا نوره هم بده ده چې تاسو بدکاره سړيو يو بې گناه
 سړی چې په خپل کور کې ویده ؤ قتل کړی دی! زه به اوس د هغه د
 قتل بدل ستاسو څخه واخلم او د ځمکې له مخ څخه به مو ورک
 کړم! < ١٢ نو داود خپلو نفرو ته حکم وکړ چې ريکاب او بعنه
 ووژني او هغوی دا کار وکړ. بيا يې د هغوی لاسونه او پښې پرې کړل
 او د هغوی مړي يې په حبرون کې د ډنډ په غاړه ځوړند کړل. مگر

هغوی د ایشبوشت سر واخیست او په حبرون کې یې د ابنیر په هدیره کې ښخ کړ.

داود د ټولو اسراییلو پادشاه

(اول تواریخ ۱۱: ۱-۹، ۱۴: ۱-۷)

۵ د اسراییلو د ټولو قبیلو مشران داود ته چې په حبرون کې و ورغلل او هغه ته یې وویل: <مونږ ستاسو خپل هدوکي او وینه یو. مخکې چې کله شائول زمونږ پادشاه و، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملیاتو کې به مو اسراییلو ته لارښوونه کوله او څښتن تاسو ته وویل: ته به د یو شپون په توګه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به یې.>

۳ کله چې د اسراییلو ټول مشران داود پادشاه ته ورغلي وو، داود د څښتن په مخ کې د هغوی سره یو تړون وکړ. بیا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې د اسراییلو د پادشاه په توګه غوره کړ.

۴ داود دېرش کلن و چې پادشاه شو او څلورېښت کاله یې پادشاهي وکړه. ۵ په حبرون کې هغه په یهودا باندې اووه کاله او شپږ میاشتې پادشاهي وکړه او په اورشلیم کې یې په ټولو اسراییلو او یهودا باندې درې دېرش کاله پادشاهي وکړه.

داود او د اورشلیم فتح

۶ هغه وخت راوړسېد چې داود پادشاه او د هغه عسکر په

اورشليم باندې د حملې کولو دپاره روان شول. ييوسيان چې په هغه سيمه کې اوسېدل هغوی خيال کاوه چې داود به دا ښار فتح نه کړي، نو هغوی داود ته وويل: <ته به هيڅ کله دې ښار ته دننه نه شې، ځکه پرانده او شلان هم کولی شي ستا د ننوتو مخه ونيسي.> (۷)

(مگر داود د صهيون د غره طبعي کلا ونيوله او هغه د داود د ښار په نوم مشهوره شوه.)

(۸) په هغه ورځ داود خپلو نفرو ته وويل: <هرڅوک چې غواړي په ييوسيانو باندې حمله وکړي هغه دې د کارېز له لارې هغو پراندو او شلانو ته چې د داود ډېر سخت دښمنان دي ځانونه ورسوي.> هغوی ځکه داسې وايي: <هيڅ ږوند او شل ماني ته ننوتلی نه شي.>

(۹) نو داود په کلا کې ځای په ځای شو او په هغې باندې يې د داود ښار نوم کېښود. د هغه شاوخوا ته يې ښار جوړ کړ، په هغه ځای کې يې کار شروع کړ چې ځمکه يې د غونډۍ له ختيځې خوا څخه نوې راډکه شوې وه. (۱۰) د داود قوت ورځ په ورځ زياتېده ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای ورسره ؤ.

(۱۱) نو بيا د صور پادشاه حيرام، داود ته خپل استازي وروولېدل. د هغوی سره ترکانان او ختېگران هم وو. هغوی د صبر د ونو ډډونه راوړل او داود ته يې ماني جوړه کړه. (۱۲) نو داود پوه شو چې څښتن د هغه پادشاهي په اسراييلو باندې ټينگه کړې ده او د هغه پادشاهي د خپل قوم يعنې د اسراييلو په خاطر نېکمرغه کوي.

۱۳ وروسته له هغې چې داود د حبرون څخه اورشليم ته كډه وكړه

هغه نورې بڼې او وينځې وكړې او نور زامن او لورگانې يې پيدا

شول. ۱۴ دا د داود اولادونه دي چې په اورشليم كې زېږېدلي دي:

شموع، شوباب، ناتان، سليمان، ۱۵ ايبحار، اليشوع، نفيح، يافيع،

۱۶ اليشمع، الياداع او اليفلط.

داود او د فلسطينيانو ماتې

(اول تواريخ ۱۴: ۸ - ۱۷)

۱۷ كله چې فلسطينيانو واورېدل چې داود د اسرايلو پادشاه شوی

دی، هغوی په پوره ځواک سره ووتل چې داود ونيسي. مگر داود د

دې څخه خبر شو او محفوظ ځای ته لاړ. ۱۸ نو فلسطينيان راغلل

او د رفايم په دره كې يې مورچلې ونيولې. ۱۹ داود د څښتن څخه

پوښتنه وكړه: <آيا په فلسطينيانو باندې حمله وكړم؟ آيا ماته به بری

راکړي؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو، ورباندې حمله وكړه! زه به په يقين سره

تاته بری درکړم!>

۲۰ نو داود بعل فراصيم ته لاړ او هلته يې فلسطينيانو ته ماتې

ورکړه. هغه وويل: <څښتن زما دښمنان د سيلاب په شان له منځه

يوړل. > نو هغه ځای د بعل فراصيم په نوم ياد شو. ۲۱ فلسطينيانو

خپل بتان هلته پرېښودل، وروسته داود او د هغه نفرو هغه د ځان سره

يوړل.

۲۲) فلسطينيان يو ځل بيا لارل او د رفايم په دره کې يې مورچلې
 ونيولې. ۲۳) داود يو ځل بيا د څښتن سره مشوره وکړه، څښتن
 ځواب ورکړ: >له دې ځای څخه حمله مه کوه، بلکه د شا له خوا
 ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې حمله
 وکړه. ۲۴) کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز
 واورېد نو بيا په بېره حمله وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې
 زه ستا په مخ کې روان يم چې د فلسطينيانو لښکرو ته ماتې
 ورکړم. < ۲۵) نو څنگه چې څښتن داود ته حکم کړی ؤ هماغسې
 يې وکړل او فلسطينيان يې د جبع څخه تر جازر پورې په ټوله لاره
 کې تعقيب کړل او ويې وژل.

د لوظ صندوق اورشليم ته راوړل کيږي

(اول تواريخ ۱۳: ۱ - ۱۴، ۱۵: ۲۵ - ۱۶: ۶، ۴۳)

۶) ۱) داود يو ځل بيا د اسراييلو غوره شوي عسکر راغونډ کړل،
 چې شمېر يې دېرش زره تنه وو. ۲) هغوی ته يې لارښوونه وکړه
 چې د يهودا بعلي ته لاړ شي د دې دپاره چې له هغه ځای څخه د
 خدای د لوظ صندوق راوړي. په صندوق باندې د مطلق قادر څښتن
 نوم دی او په هغه باندې د کرويانو مجسمې دي چې د څښتن تخت
 د دې مجسمو دپاسه دی. ۳) هغوی د خدای د لوظ صندوق د
 غوايانو په يوې نوې گاډۍ کې کېښود او هغه يې د ايناداب د کور
 څخه چې په غونډۍ باندې ؤ راوړ. د ايناداب زامنو عزه او اخيو د
 گاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل ۴) او اخيو د گاډۍ په
 مخکې روان ؤ. ۵) داود او نورو ټولو اسراييليانو په خپل ټول توان

سره څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا گانې کولې او سندري يې ويلې. هغوی رباب، چمبه، چنگ او تال غږاوه.

⑥ څنگه چې دوی د ناکون درمند ځای ته ورسېدل، غوايان ونيوئېدل او عزه خپل لاس وراوږد کړ او د لوظ صندوق يې ونيوه. څښتن په عزه باندې د هغه د بې پروايۍ په خاطر ډېر په قهر شو. د دې گناه له امله څښتن هغه وواژه او هغه د خدای د لوظ د صندوق په څنگ کې مړ شو. ⑧ نو داود په غصه شو ځکه چې څښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم يادېږي.

⑨ په هغه ورځ داود د څښتن څخه ډېر ووېرېده او ويې ويل: >اوس به څنگه وکولای شم چې د څښتن د لوظ صندوق د ځان سره يو شم؟< ⑩ نو هغه ونه غوښتل چې صندوق د ځان سره د داود ښار ته يو سي. نو هغه خپله اصلي لاره پرېښوده او د هغه په ځای يې صندوق د عوبيد ادوم جتي کور ته يووړ. ⑪ د څښتن صندوق درې مياشتې هلته پاتې شو او څښتن عوبيد ادوم او د هغه ټولې کورنۍ ته برکت ورکړ.

⑫ داود پادشاه خبر شو چې څښتن عوبيد ادوم، د هغه کورنۍ او شتمنۍ ته چې هغه درلودله د لوظ د صندوق په خاطر برکت ورکړ. نو هغه د لوظ صندوق د عوبيد ادوم له کور څخه واخيست چې د يو لوی جشن په نيولو سره يې اورشليم ته يو سي. ⑬ کله چې هغو نفرو چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه، شپږ قدمونه واخيستل، داود يو غويی او يو چاغ خوشی قرباني کړل. ⑭ داود د

کتان پېشبند اغوستی ؤ او په خپل ټول توان سره یې څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله. (۱۵) نو داود او ټولو اسرایلیانو د خوشالی په چیغو او د سرنیو په اواز سره د څښتن د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړ.

(۱۶) کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شائول لور میکال له کړکی څخه وکتل او وې لیدل چې داود پادشاه د څښتن په مخ کې ټوپونه وهي او نڅا کوي، نو هغه یې په خپل زړه کې سپک وگاڼه. (۱۷) هغوی د لوظ صندوق راوړ او هغه یې په هغې خېمه کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه. وروسته بیا داود څښتن ته سوزېدونکې او د سلامتی نذرانې وړاندې کړې. (۱۸) کله چې داود د نذرانو له وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د مطلق قادر څښتن په نوم برکت وغوښت. (۱۹) هغه د اسراییلو ټول ولس، هم سړیو او هم ښځو، هر یو ته، یوه ډوډۍ، یوه ټوټه غوښه او د ممیزو یوه کلچه ووېشله. بیا ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل.

(۲۰) کله چې داود خپل کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي، د هغه ښځه میکال، د شائول لور د هغه مخې ته ورووتله او ورته ویې ویل: <د اسراییلو پادشاه نن خپل نوم لوړ کړ او د خپلو خدمتگارانو د وینځو په نظر کې یې خپل ځان لکه د یو احمق په شان لوڅ کړ.>

(۲۱) داود ځواب ورکړ: <ما څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله، چې زه یې ستا د پلار او د هغه د ټولې کورنۍ په ځای غوره کړی يم او زه یې د خپل قوم اسراییلو مشر جوړ کړی يم. او زه به په

راتلونکې کې هم د خښتن په مخکې خوشالي کوم. (۲۲) زه به خپل
ځان له دې څخه نور هم رسوا کړم. بنيبي ستا باور به دا وي چې زه
هیڅ هم نه يم، خو د دې وينځو په خيال کې زه به د قدر وړ اوسم! <

(۲۳) نو د مرگ تر ورځې پورې د شائلول د لور ميکال اولاد پيدا نه
شو.

د داود سره د خداى وعده

(اول تواريخ ۱۷: ۱ - ۱۵)

۷ (۱) کله چې داود پادشاه په خپله ماني کې اوسېده او خښتن
هغه ته د خپلو ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه، (۲) نو پادشاه
ناتان نبی ته وويل: <گوره، زه دلته په دې ماني کې اوسېرم چې د
صبر د ونې د لرگيو څخه جوړه شوې ده، مگر د خداى د لوظ
صندوق په خپمه کې ايښودل شوى دى.>

(۳) ناتان ځواب ورکړ: <هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه،
ځکه چې خښتن ستا سره دى.>

(۴) مگر په هم هغه شپه خښتن ناتان ته وويل: (۵) <لاړ شه او
زما خدمتگار داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه
يې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړوي. (۶) له هغه وخت څخه
چې ما د اسراييلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې
زه په کور کې نه يم اوسېدلى. زه يو ځاى او بل ځاى گړځېدلى يم او
په خپمه کې اوسېدلى يم. (۷) ما د قوم مشران غوره کړل او ورته

مې وويل چې د شپنو په شان زما د قوم اسراييلو لارښوونه وكړي.
مگر آيا كله مې د هغو څخه چاته ويلي دي چې د صبر د ونې د
لرگيو څخه دې ولې زما دپاره كور نه دی جوړ كړی؟

۸ نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر
څښتن درته داسې وايي: ما ته د پسونو د ساتلو د څرخای څخه
راواخيستلې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې وټاكلې. ۹ هر چېرې
چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا
ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به زه تا د نړۍ د ډېرو لويو مشرانو
په شان مشهور كړم. ۱۰-۱۱ ما د خپل قوم اسراييلو دپاره ځای
تيار كړ او هغوی مې هلته ځای په ځای كړل، ترڅو هلته واوسېږي
او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضيان يعنې
مشران د اسراييلو دپاره ټاكلې دي په هغوی باندې د بدكاره خلكو له
خوا تېری شوی دی. بيا به داسې ونه شي. همدارنگه به تا د خپلو
ټولو دښمنانو څخه په امن كې وساتم.

زه به ستا اولاده هم پادشاهان كړم. ۱۲ هغه ورځ چې ستا سترگې
د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نيكونو سره ښخ شوې، زه به
ستا د زامنو څخه يو پادشاه كړم او د هغه پادشاهي به ټينگه وساتم.
۱۳ هغه به هغه څوك وي چې زما د نوم د سرلوړۍ دپاره به يو
كور جوړ كړي او د هغه پادشاهي به زه د تل دپاره ټينگه كړم. ۱۴
زه به د هغه پلار يم او هغه به زما زوی وي. كله چې هغه كومه
غلطي وكړي نو زه به هغه ته داسې سزا وركړم لكه څنگه چې پلار
خپل زوی ته په لښتې باندې سزا وركوي. ۱۵ مگر زه به د هغه

څخه خپله تلپاتې مینه پرې نه ږدم لکه څنگه چې مې د شاتول څخه پرې ایښې وه، یعنې هغه څوک چې ما لېرې کړ ترڅو ته پادشاه شي. (۱۶) ته به تل اولاده ولرې او زه به ستا پادشاهي تل تر تله ټینګه کړم. ستا شاهي کورنۍ به هیڅکله پای ته ونه رسېږي.

(۱۷) ناتان داود ته هغه هرڅه بیان کړل چې خدای ورته د په ذریعه رالېږلي وو.

د داود د شکرانې دعا

(اول تواریخ ۱۷: ۱۶ - ۲۷)

(۱۸) بیا داود پادشاه د لوظ د صندوق خېمې ته ورننوت، هلته د څښتن په حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: <ای څښتن تعالی! هغه څه چې تا پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه یو. (۱۹) خو بیا هم دا ستا په نظر کافي نه وو، ای څښتن تعالی! تا د راتلونکو کلونو دپاره هم زما د اولادې په هکله وعده کړې دي. ای څښتن تعالی! آیا ته همپشه په همدې طریقه د انسان سره سلوک کوې؟ (۲۰) ای څښتن تعالی! زه تاته نور څه ویلای شم؟ ځکه چې ته ما یعنې خپل خدمتګار پېژنې. (۲۱) دا ستا وعده وه او ستا مقصد ؤ چې دا کار دې وکړ. تا دا لوی کارونه وکړل او هغه دې ماته ښکاره کړل. (۲۲) ای څښتن تعالی! ته څومره لوی یې. لکه څنگه چې مونږ تل اورېدلي دي، ستا په شان څوک نشته او بې له تا بل خدای نشته. (۲۳) د ځمکې په مخ د اسراییلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامۍ څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی دپاره دې لوی او حیرانوونکي کارونه وکړل

او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا نور قومونه او د هغوی خدایان د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم وشرل. (۲۴) اسراييل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای څښتنه، ته د هغوی خدای شوې.

(۲۵) ای څښتن خدایه! اوس هغه ژمنه د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د اولادې په هکله دې کړې ده. هغه څه چې دې ويلي وو هماغسې وکړه. (۲۶) ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره وايي: مطلق قادر څښتن د اسراييلو خدای دی. بیا به زما د اولادې پادشاهي د تل دپاره ټينگه کړې.

(۲۷) ای مطلق قادر څښتنه، د اسراييلو خدایه! دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وويل، چې زما د اولادې څخه به ته پادشاهان جوړ کړې، نو ځکه مې دا جرأت وکړ چې تاته دا دعا وکړم. (۲۸) اوس ای څښتن تعالی، ته په رښتیا خدای یې! ستا ژمنې د باور وړ دي او تا د خپل خدمتگار سره د دې ښو شیانو ژمنه کړې ده. (۲۹) مهرباني وکړه زما اولادې ته برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل ستا غوره شوي پادشاهان وي. څښتنه، تا پخوا وعده کړې ده او زه يقين لرم چې ته به زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت راکړې. <

د داود برياليتوبونه

(اول تواريخ ۱۸: ۱ - ۱۳)

۸ (۱) څه موده وروسته داود بيا فلسطينيانو ته ماتې ورکړه،

هغوی یې کمزوري کړل او په هغه سیمه باندې یې د هغوی واکمني پای ته ورسوله.

۲) همدارنگه داود موآبیانو ته هم ماتې ورکړه. داود په هغوی باندې امر وکړ چې د ځمکې په مخ څنگ په څنگ په یوه قطار خملي. وروسته بیا یوه اندازه نیوونکې رسی په واسطه یې په درې برخو ووېشل. هرې دوه برخې یې ووژلې او هره درېمه برخه یې ژوندې پرېښودله. نو موآبیان د هغه رعیت شول او باج به یې ورکاوه.

۳) برسېره پردې داود د صوبې د پادشاه د رحوب زوې هددعزر ته ماتې ورکړه. (هددعزر د فرات د سیند د پورتنۍ سیمې ته روان ؤ ترڅو د هغه ځای واکمني بېرته تر لاسه کړي.) ۴) داود د هغه څخه یو زر او اووه سوه سپاره او شل زره پیاده عسکر ونيول. هغه د سلو جنگي گاډیو دپاره اسونه وساتل او نور ټول یې گوډ کړل.

۵) کله چې د دمشق ارامیانو د هددعزر پادشاه د مرستې دپاره لښکر وروولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویشت زره ارامیان یې ووژل. ۶) بیا هغه د دمشق د ارام په پادشاهۍ کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او ارامیان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ څښتن هغه ته بری ورکاوه.

۷) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخیستل او هغه یې اورشلیم ته راوړل. ۸) داود پادشاه د باټه او بیروتای څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زیاته اندازه برنجي فلز لاس ته راوړل.

٩ د حمات پادشاه توعي واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر

ته ماتې ورکړې ده. (١٠) نو هغه خپل زوی یورام داود پادشاه ته ورولبړه چې هغه ته سلام ووايي او په جگړه کې په هددعزر باندې د هغه د برياليتوب مبارکي ووايي. هددعزر ډېر ځلې د توعي سره جنگېدلی ؤ. یورام داود ته سوغاتونه يعنې د سرو زرو، سپينو زرو او برنجي شيان د ځان سره راوړل.

١١ داود پادشاه هغه شيان د هغو سپينو او سرو زرو سره يوځای څښتن ته وقف کړل چې د هغو قومونو څخه يې لاس ته راوړي وو چې په هغو باندې يې بری ترلاسه کړی ؤ، (١٢) يعنې د ادوميانو، موآبيانو، عمونيانو، فلسطينيانو او عماليقيانو څخه. همدارنگه هغه غنيمت چې د هددعزر د صوبې د پادشاه څخه يې نيولی ؤ يوه برخه يې څښتن ته وقف کړله.

١٣ کله چې داود د مالگې په دره کې د اتلسو زرو ادوميانو د وژلو څخه راستون شو، هغه نور هم مشهور شو. (١٤) هغه په ټول اډوم کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او ټول ادوميان د داود رعيت شول. داود به چې هر چېرته لاړ څښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباريان

(اول تواريخ ١٨: ١٤ - ١٧)

١٥ داود په ټولو اسراييلو باندې پادشاهي کوله او خپلو ټولو خلکو دپاره يې په عدل او انصاف سره کارونه کول. (١٦) يوآب د زرويه زوی د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. يهوشافاط د اخيلود زوی د

اطلاعاتو وزیر ؤ. (۱۷) صادق د اخیطوب زوی او اخیملک د ایاتار
زوی کاهنان وو. سرايا د دربار منشي ؤ. (۱۸) بنایاه د یهویاداع زوی
د داود د ساتونکو گارډ یعنی کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ او د داود
زمان کاهنان وو.

داود او مفیوشت

۹ (۱) یوه ورځ داود پوښتنه وکړه: <آیا د شائل د کورنی څخه
شوک پاتې دی؟ که چېرې وي نو زه به د یوناتان په خاطر ورسره
مهرباني وکړم.>

(۲) نو د شائل د کورنی یو خدمتگار ؤ چې صیبا نومېده. هغه یې
د داود حضور ته راوغوښت او پادشاه هغه ته وویل: <آیا ته صیبا
یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، اعلیحضرته، زه یم.>

(۳) پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آیا د شائل د کورنی څخه
شوک پاتې دی چې هغه ته د خدای احسان ښکاره کړم لکه څنگه
چې ما د خدای سره وعده کړې ده چې زه به داسې کوم؟>

صیبا ځواب ورکړ: <د یوناتان د زمانو څخه یو پاتې دی، چې هغه
په دواړو پښو شل دی.>

(۴) پادشاه پوښتنه وکړه: <هغه چېرته دی؟>

صیبا ځواب ورکړ: <په لودبار کې د عمییل د زوی ماخیر په کور کې دی.> (۵) نو داود پادشاه هغه راوغوښت.

(۶) کله چې د یوناتان زوی او د شائول لمسی مفیوشت داود ته راغی، هغه ته د درناوي په خاطر پرمخې پرېوت. داود وویل: <ای مفیوشته!>

هغه ځواب ورکړ: <ستاسو غلام یم.>

(۷) داود هغه ته وویل: <مه وپرېره، ځکه چې زه به ستا د پلار یوناتان په خاطر په تا باندې مهرباني وکړم. ستا د نیکه شائول ټوله ځمکه به بېرته درکړم او ته به تل زما په دسترخوان باندې ډوډی خوري.>

(۸) مفیوشت یو ځل بیا پرمخې پرېوت او ویې ویل: <اعلیحضرته! زما نه خو یو مړ سپی هم ښه دی، تاسو ولې زما سره دومره ښه کوئ؟>

(۹) وروسته بیا پادشاه د شائول خدمتگار صیبا راوغوښت او ورته ویې ویل: <ما ټول هغه شیان چې د شائول او د هغه د کورنۍ وو، ستا بادار یعنې د شائول لمسی مفیوشت ته ورکړل.> (۱۰) ته، ستا زامن او ستا خدمتگاران دې ستا د بادار شائول د کورنۍ دپاره ځمکه وکړی او حاصل یې راوړی چې د هغوی دپاره خواړه تیار شي. مگر خپله مفیوشت به تل زما په دسترخوان باندې ډوډی خوري.> (صیبا پنځلس زامن او شل نوکران درلودل.)

۱۱) صیبا خواب ورکړ: > اعلیحضرتہ! څه چې تاسو حکم کوئ زه

به هماغسې وکړم. < نو مفيوشت به لکه د پادشاه د يو زوی په شان

د داود په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. ۱۲) د مفيوشت يو

وړوکی زوی ؤ چې ميکا نومېده. د صیبا د کور ټول اوسېدونکي د

مفيوشت خدمتگاران شول. ۱۳) نو مفيوشت چې شل ؤ په

اورشليم کې اوسېده او د پادشاه په دسترخوان باندې يې تل ډوډۍ

خوړله.

د داود له خوا د عمونيانو او د سوريانانو ماتې

(اول تواريخ ۱۹: ۱ - ۱۹)

۱۰) ۱) څه موده وروسته د عمونيانو پادشاه ناحاش مړ شو او د

هغه زوی حانون د هغه په ځای پادشاه شو. ۲) داود پادشاه وويل:

>زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنگه چې د

هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه. < نو داود خپل استازي ولېږل

چې د هغه له خوا څخه د خواخوږۍ مراتب وړاندې کړي.

مگر کله چې هغوی عمون ته ورسېدل، ۳) د عمونيانو مشرانو خپل

پادشاه حانون ته وويل: >آيا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتيا دا

استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ آيا هغه

ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی يې دلته د

جاسوسۍ لپاره رالېږلي چې زمونږ ښار وگوري، ترڅو چې هغه فتح

کړي.<

٤ نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی يوه خوا بزيره يې وخريله، کالي يې د پښو نه تر ملا پورې پرې کړل او رخصت يې کړل. ٥ هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود د دې پېښې څخه خبر شو نو هغوی ته يې خبر ورولېږه: <تر هغې پورې د اريحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو بزيرې اوږدې شي او بيا بېرته کور ته راشئ.>

٦ عمونيان په دې پوه شول چې دوی داود خپل دښمن کړ، نو هغوی شل زره ارامي عسکر د بيت رحوب او صوبې څخه، دولس زره نفره د طوب څخه او د معکې پادشاه يې د زرو نفرو سره اجير ونيول. ٧ داود د دې څخه خبر شو او يوآب يې د ټول لښکر سره د هغوی مقابلې ته ورولېږه. ٨ عمونيان راووتل او د خپل پايښت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. په هغه وخت کې د صوبې او رحوب اراميان او د طوب او معکې عسکر په صحرا کې ځای په ځای شول.

٩ يوآب وليدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شاله خوا حمله وکړي، نو هغه د اسراييلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی يې اراميانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. ١٠ يوآب د خپلو لښکرو پاتې نفر د خپل ورور ايشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ايشای هغوی د عمونيانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. ١١ يوآب هغه ته وويل: <که چېرې تا وليدل چې اراميانو ماته ماتې راکوله نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونيانو تاته ماتې درکوله نو زه به درشم او ستا سره به

مرسته وکړم. (۱۲) قوي او زړور اوسه! راءه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو دپاره په مېرانه او زړه ورتيا سره وجنگېږو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي! <

(۱۳) نو يوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې حمله وکړي او اراميان وټنټېدل. (۱۴) کله چې عمونيانو وليدل چې اراميان ټنټي، هغوی د ايشای څخه وټنټېدل او ښار ته ننوتل. نو يوآب د عمونيانو سره د جنگ کولو څخه راستون شو او بېرته اورشليم ته لاړ.

(۱۵) کله چې اراميان پوه شول چې دوی ته اسراييلو ماتې ورکړه نو هغوی خپلې لښکرې بېرته سره راغونډې کړې. (۱۶) هددعزر پادشاه

نور اراميان راوغوښتل چې د فرات د سيند په ختيځه خوا کې وو. هغوی د پادشاه د قوماندان شوبک تر امر لاندې حيلام ته راغلل.

(۱۷) کله چې داود دا واورېدل، هغه د اسراييلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سيند څخه تېر شو او حيلام ته ورغی.

اراميان هلته هغه ته مخامخ ځای په ځای کېدل، بيا وروسته جگړه

پيل شوه. (۱۸) خو د اراميانو لښکرې د اسراييليانو څخه وټنټېدلې.

داود او د هغه سپرو عسکرو د اراميانو اووه سوه د جنگي گاډيو

چلوونکي او څلوېښت زره سپاره عسکر ووژل. هغوی د دښمن

قوماندان شوبک ژوبل کړ او هغه د جنگ په ميدان کې مړ شو. (۱۹)

کله چې هغه پادشاهان چې د هددعزر تابع وو وليدل چې دوی د

اسراييلو له خوا ماتې وخوړله نو د اسراييلو سره يې سوله وکړه او د

هغوی رعيت شول. نو اراميان د عمونيانو سره نور د کومک کولو

څخه ووېرېدل.

۱۱ (۱) د بل کال په پسرلي، يعنې د کال په هغه وخت کې چې معمولاً پادشاهان جنگ ته ځي، داود ټولې د اسراييلو لښکرې د يوآب او د هغه د افسرانو د قوماندې لاندې جگړې ته ولېږلې. دوی عمونيان له منځه يوړل او د ربه ښار يې محاصره کړ، مگر داود په اورشليم کې پاتې شو.

(۲) يوه ورځ د مازديگر په وخت کې داود له بستر څخه راپاڅېده او د مانې په بام باندې گرځېده. له بامه څخه يې يوه ښځه وليدله چې غسل يې کاوه. هغه ډېره ښکلې وه. (۳) نو داود يو نفر ولېږه چې دا معلومات وکړي چې هغه څوک ده. دا معلومه شوه چې هغه بتشبع د اليعام لور او د حيتي اوريا ښځه ده. (۴) نو داود استازي وروولېږل چې هغه راولي، هغه يې راوستله او داود ورسره ځملاست. (هغې ښځې د خپل مياشتيني عادت څخه د پاکوالي په خاطر غسل کاوه.) وروسته هغه بېرته کور ته لاړه. (۵) د څو مودې نه وروسته هغه پوه شوه چې اميدواره ده او داود ته يې خبر ولېږه چې د دې خبرې نه خبر شي.

(۶) نو داود يوآب ته پيغام ولېږه: <حيتي اوريا ماته راولېږه.> نو يوآب اوريا هغه ته وروولېږه. (۷) کله چې اوريا ورغی داود د هغه څخه د يوآب او د لښکرو د سلامتۍ او د جنگ د حال پوښتنه وکړه. (۸) بيا هغه اوريا ته وويل: <خپل کور ته لاړ شه او يو څه ارام وکړه.> اوريا د مانې څخه لاړ او داود د هغه کور ته يو سوغات وروولېږه. (۹) مگر اوريا خپل کور ته لاړ نه شو او د پادشاه د گارډ

سره د مانی په دروازه کې ویده شو. (۱۰) کله چې داود واورېدل چې اوریا کور ته نه دی تللی، د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <تا ډېره لاره وهلې ده، ته ولې کور ته نه یې تللی؟>

(۱۱) اوریا ځواب ورکړ: <د اسراییلو او یهودا نفر په جونګرو کې اوسېږي او د لوظ صندوق د هغوی سره دی. زما قوماندان یوآب او د هغه عسکري منصبدارانو په صحرا کې خپمې درولې دي. زه څنگه خپل کور ته لاړ شم، وخورم، وڅښم او د خپلې ښځې سره ځلمم؟ زه ستا په ژوند قسم خورم چې زه به هیڅکله داسې ونه کړم!>

(۱۲) نو داود هغه ته وویل: <یوه ورځ نور هم دلته پاتې شه او سبا به دې بېرته ولېږم.> نو اوریا هغه ورځ او راتلونکې ورځ هم په اورشلیم کې پاتې شو. (۱۳) داود هغه د مابنام ډوډۍ ته راوغوښت او هغه یې نېشه کړ. مگر مابنام اوریا ووت او د پادشاه د ګارډ سره په خپلې بستري باندې ویده شو او کور ته لاړ نه شو.

(۱۴) په راتلونکي سهار داود یوآب ته خط ولیکه او د اوریا په لاس یې ورولېږه. (۱۵) هغه لیکلي وو: <اوریا په سخته جګړه کې په لومړۍ کړنښه کې ځای په ځای کړه بیا د هغه څخه بېرته په شا شئ ترڅو هغه ووژل شي.> (۱۶) نو کله چې یوآب ښار محاصره کاوه نو اوریا یې هغه ځای ته ولېږه چې هغه پوهېده هلته دښمن قوي دی. (۱۷) د دښمن ځواکونه د ښار څخه راووتل او د یوآب د ځواکونو سره وجنگېدل. د داود څو تنه عسکري منصبداران د اوریا سره یوځای ووژل شول.

١٨) بيا يوآب داود ته د جنگ په باره کې پوره راپور ولېږه (١٩) او استازي ته يې داسې لارښوونه وکړه: <وروسته له دې چې ته پادشاه ته د جنگ په هکله هرڅه بيان کړې، (٢٠) که دې وليدل چې پادشاه په قهر شو او ستا څخه يې پوښتنه وکړه: تاسو ولې د هغوی سره د جنگ دپاره ښار ته دومره نژدې ورغلي وي؟ آيا تاسو په دې نه پوهېدلئ چې هغوی به د دېوالونو څخه غشي گوزار کړي؟ (٢١) آيا ستاسو په ياد نه دي چې ايملک د جدعون زوی څنگه ووژل شو؟ په تاباز کې يوې ښځې د دېوال څخه د ژرندې پاسنی پل راوغورزاوه او هغه يې وواژه، نو بيا تاسو ولې دېوال ته دومره نژدې ورتللي؟ که پادشاه ستا څخه دا پوښتنه وکړه، نو هغه ته ووايه: ستاسو عسکري منصبدار اوريا هم وژل شوی دی.>

٢٢) نو استازی داود ته ورغی او هرڅه چې يوآب ورته ويلي وو هغه يې خبر کړ. (٢٣) هغه وويل: <زمونږ دښمنان زمونږ څخه ډېر زيات قوي وو او د ښار څخه راووتل چې زمونږ سره په صحرا کې جگړه وکړي، مگر مونږ هغوی بېرته د ښار دروازې ته په شا وتمبول. (٢٤) بيا غشي ويشتونکو د دېوال څخه په مونږ باندې غشي وويشتل. اعليحضرته! ستاسو د عسکري منصبدارانو څخه څو تنه ووژل شول او د هغوی سره اوريا هم ووژل شو.>

٢٥) داود استازي ته وويل: <يوآب وهڅوه او هغه ته ووايه چې مه پريشانه کېږه ځکه چې ته هيڅکله دا نه شې ويلي چې څوک به په جگړه کې ووژل شي. هغه ته ووايه چې په ښار باندې قوي حمله پيل کړه او هغه له منځه يوسه.>

٢٦) کله چې د اوریا بنځې واورېدل چې د هغې میړه مړ شوی دی، نو د هغه دپاره یې ویر وکړ. ٢٧) کله چې د ویر مراسم پای ته ورسېدل، داود هغه مائې ته راوغښتله. هغه د داود بنځه شوه او هغه ته یې زوی وزېراوه. مگر څښتن د دې ناوړه کار څخه چې داود کړی ؤ راضي نه ؤ.

د ناتان پیغام او د داود توبه

١٢) ١) څښتن ناتان نبي داود ته وروولېره. ناتان هغه ته ورغی او ورته ویې ویل: >په یوه ښار کې دوه سړي اوسېدل، یو شتمن ؤ او بل غریب ؤ. ٢) شتمن سړي ډېرې زیاتې رمې او پادې درلودلې. ٣) مگر غریب سړي له یوې وړې وری څخه پرته چې هغه یې په بیه اخیستې وه نور هیڅ نه درلودل. د هغې پالنه یې کوله او د هغه د ماشومانو سره په کور کې لوېدله. سړي به د خپلو لږو خوړو څخه هغې ته خواړه ورکول او وری به د سړي د کاسې څخه څښاک کاوه او د ده په غېږ کې به ځملاستله. هغه ته د لور په شان گرانه وه. ٤) یوه ورځ د هغه شتمن سړي کور ته یو مسافر راغی، شتمن سړي نه غوښتل چې د خپلو رمو یا پادو څخه کوم حیوان حلال کړي چې د هغه دپاره ډوډۍ تیاره کړي. د هغه په ځای یې د هغه غریب سړي وری ونيوله او د خپل مېلمه دپاره یې کباب کړه.<

٥) داود په هغه شتمن سړي باندې ډېر په قهر شو او ویې ویل: >زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هغه چا چې دا کار کړی دی د مرگ د سزا وړ دی! ٦) په دې خاطر چې هغه داسې بې رحمه

کار کړی دی، هغه باید د هغې وری په ځای څلور چنده بېرته ورکړي. <

۷) ناتان داود ته وویل: <هغه سړی ته یې! د اسراییلو څښتن

خدای داسې وایي: ته مې د اسراییلو پادشاه وټاکلې او د شائول څخه مې وژغورلې. ۸) د هغه پادشاهي مې تاته دروبخښله او د هغه ښځې مې تاته په غېږ کې درکړې، ته مې په اسراییلو او یهودا باندې پادشاه کړې. که چېرې دا ستا دپاره بس نه وو نو ما به له دې څخه نور هم زیات درکړي وای. ۹) ولې دې د څښتن حکمونه سپک وگڼل او د هغه په نظر کې دې داسې بد کار وکړ؟ تا اوریا داسې قتل کړ چې عمونیان دې پرېښودل چې هغه په جگړه کې ووژني. ۱۰) اوس، له دې کبله چې تا ماته په سپکه سترگه کتلي دي او د اوریا د ښځې سره دې واده کړی دی، نو په هر نسل کې به ستا ځینې اولادې د تاوتریخوالي په وجه باندې مړې شي.

۱۱) څښتن داسې وایي: زه به ستا د خپلې کورنۍ څخه په تا باندې

عذاب راولم. ستا د سترگو په وړاندې به ستا ښځې واخلم او یو بل سړي ته به یې ورکړم او هغه به په رڼا ورځ ستا د ښځو سره ځملي. ۱۲) تا دا کار په پټه وکړ، مگر زه به دا کار په رڼا ورځ د ټولو اسراییلیانو په منځ کې وکړم. <

۱۳) داود ناتان ته وویل: <ما د څښتن په مقابل کې گناه کړې ده. <

ناتان ځواب ورکړ: <څښتن ته بخښلی یې، ته به د دې گناه له کبله مړ نه شي. ۱۴) مگر تا د دې بد کار له کبله د څښتن ډېره بې عزتي

وکره. نو ستا ماشوم به مړ شي. < ۱۵ > له هغې وروسته ناتان کور ته لاړ.

د داود د زوی مړینه

خښتن هغه ماشوم چې د اوریا کونډې داود ته زېږولی ؤ په سختې ناروغۍ اخته کړ. < ۱۶ > داود د هغه ماشوم دپاره خدای ته زاری وکړې چې ماشوم روغ شي. هغه روژه ونیوله او هره شپه به د خپلې کوټې ته تله او ټوله شپه به یې په ځمکه تېروله. < ۱۷ > د داود د مانی د خدمتگارانو مشران د هغه په سر ودرېدل او هیله یې وکړه چې هغه به له ځمکې څخه راپاڅیږي او د هغوی سره ډوډۍ وخوري، خو هغه انکار وکړ.

< ۱۸ > په اوومه ورځ هغه ماشوم مړ شو. د داود خدمتگاران ووپرېدل چې هغه ته خبر ورکړي، ځکه چې دوی وویل: < هغه وخت چې ماشوم لا ژوندی ؤ مونږ به د داود سره خبرې کولې او هغه مونږ ته ځواب نه راکاوه. نو څنگه به هغه ته ووايو چې د ده ماشوم مړ شوی دی؟ کېدای شي چې هغه خپل ځان ته کوم زیان ورسوي. >

< ۱۹ > داود ولیدل چې د هغه خدمتگاران په خپل منځ کې گونگوسی کوي او پوه شو چې ماشوم یې مړ شوی دی. نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: < آیا ماشوم مړ شوی دی؟ >

هغوی ځواب ورکړ: < هو، هغه مړ شوی دی. >

٢٠ په هغه وخت کې داود له ځمکې څخه راپاڅېد. وروسته له

هغې چې خپل ځان يې ومينځه، عطر يې وواهه او خپل کالي يې بدل کړل، هغه د څښتن کور ته لاړ او عبادت يې وکړ. بيا هغه خپلې ماني ته راستون شو او هغوی د ده په غوښتنه ډوډۍ ورته تياره کړه او هغه يې وخوړله. (٢١) د هغه خدمتگاران حيران شول او ورته وپې ويل: <مونږ په دې نه پوهېږو، کله چې ماشوم ژوندی ؤ تاسو د هغه دپاره ژړل او څه مو نه خوړل. مگر څنگه چې هغه مړ شو راپاڅېدلئ او ډوډۍ مو وخوړله!>

٢٢ داود وويل: <کله چې ماشوم ژوندی ؤ ما روژه ونيوله او ژړل مې، ما فکر کاوه: کېدای شي چې څښتن په ما باندې رحم وکړي او ماشوم به ژوندی وساتي. (٢٣) مگر اوس چې هغه مړ شوی دی، ولې روژه ونيسم؟ آیا زه کولی شم چې هغه بېرته راژوندی کړم؟ زه هغه ته ورتلونکی يم، مگر هغه به هيڅکله بېرته ماته رانه شي.>

د سليمان زېږېدنه

٢٤ وروسته بيا داود خپلې ښځې بتشبع ته تسلي ورکړه او د هغې

سره ځملاست. هغې زوی وزېږاوه او داود ورباندې سليمان نوم کېښود. څښتن د هغه ماشوم سره مينه کوله (٢٥) له دې کبله څښتن د ناتان نبي په وسيله پيغام وروولېږه ترڅو په هغه باندې د يديديا نوم کېږدي.

داود د ربې ښار فتح کوي

(اول تواريخ ۲۰: ۱ - ۳)

۲۶ په دې ترڅ کې یوآب د عمونیانو په پایتخت ربه باندې جگړه وکړه او شاهي کلا یې ونيوله. ۲۷ یوآب داود ته استازي وروولېدل و چې ویل: > ربه په مقابل کې وجنگېدم او د اوبو زېرمه مې ونيوله. ۲۸ نو اوس خپلې پاتې لښکرې راغونډې کړه، ښار محاصره او بیا یې فتح کړه. که نه، نو زه به ښار فتح کړم او زما په نوم به یاد شي. < ۲۹ نو داود ټول پاتې لښکر راغونډ کړ او ربه ته لاړ، حمله یې ورباندې وکړه او هغه یې فتح کړه. ۳۰ داود د عموني پادشاه د سر څخه د سرو زرو تاج واخیست چې قیمتي تېره په کې وه او شاوخوا څلور دېرش کیلوگرامه وزن یې درلود. داود هغه تاج راواخیست او په خپل سر یې کېښود. همدارنگه هغه د هغه ښار څخه په زیاته اندازه غنیمت ونيوه. ۳۱ د هغه ځای خلک یې راوویستل، هغوی یې په اړو، کلنگونو او تېرونو سره په سختو کارونو باندې وگمارل او مجبور یې کړل چې د خښتو په داشونو کې کار وکړي. هغه د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بیا داود او د هغه ټول لښکر اورشلیم ته ستانه شول.

امنون او تامار

۱۳ ۱ د وخت په تېرېدو سره د داود زوی امنون په تامار باندې چې د داود د بل زوی ابشالوم خور وه او ډېره ښکلې وه مین شو. ۲ د امنون زړه د خپلې ناسکه خور تامار په سبب داسې

پريشانه شو چې هغه ناروغ شو. ځكه چې تامار پېغله وه او د امنون دپاره دا ناشونى كار ؤ چې د هغې سره اړيكې ولري.

۳ د امنون يو ملگرى ؤ چې يوناداب نومېده او د داود د ورور

شمعي زوى ؤ. يوناداب ډېر مكرجن سړى ؤ. ۴ هغه د امنون

څخه پوښتنه وكړه: >اى د پادشاه زويه! ولې ورځ په ورځ

ډنگر پرې؟ څه خبره ده؟<

امنون ځواب وركړ: >زه د خپل ورور ابشالوم په خور تامار باندې

مين شوى يم.<

۵ يوناداب وويل: >په خپله بستره كې څمله او دا بهانه وكړه چې

ناروغ يې. كله چې پلار دې پوښتنې ته راغى هغه ته ووايه: مهرباني

وكړه زما خور تامار پرېږده چې راشي او ماته يو څه راكړي چې

ويې خورم. هغه دې زما په مخ كې ډوډى تياره كړي چې زه هغه

وليدلى شم او بيا يې ماته په خپل لاس راكړي.< ۶ نو امنون

بهانه وكړه چې ناروغ دى او هغه څملاست. كله چې پادشاه د هغه

پوښتنې ته راغى، امنون ورته وويل: >مهرباني وكړئ تامار ته اجازه

وركړئ چې راشي، دلته زما په مخ كې يو څه خاصه ډوډى پخه كړي

او هغه دې ماته په خپل لاس راكړي.<

۷ داود تامار ته چې په مانې كې وه خبر ورولبړه: >د خپل ورور

امنون كور ته ورشه او د هغه دپاره يو څه خواړه تيار كړه.< ۸ نو

تامار هلته لاړه او ويې ليدل چې امنون په بستره كې پروت دى. هغې

يو څه خميره كړي اوږه راواخيستل، د هغه په مخ كې يې ډوډى

جوړه کړه او هغه يې پخه کړه. (٩) بيا يې تبي راواخيسته او امنون ته يې ډوډی کېښوده، مگر هغه د خوړلو څخه انکار وکړ. امنون وويل: <تاسو ټول له دې ځايه بيرون ووځئ!> نو ټول ووتل. (١٠) له هغې وروسته امنون تامار ته وويل: <دلته زما د خوب کوټې ته ډوډی راوړه چې ستا د لاس څخه يې وخورم.> هغې ډوډی راواخيسته او د هغه د خوب کوټې ته ورغله. (١١) مگر هغه وخت چې تامار ډوډی وروړه چې ويې خوري، امنون هغې ته لاس ورواچاوه او ورته ويې ويل: <ای زما خورې، راشه او راسره ځمله.>

(١٢) تامار هغه ته وويل: <ای زما وروره! دا کار مه کوه، ما مه مجبوروه! داسې کار په اسرايلو کې يو جنايت دی. داسې احمقانه کار مه کوه! (١٣) زه به بيا په خلکو کې سر څنگه اوچتوم؟ او ته به په اسرايلو کې د بدکارو احمقانو په شان بې عزته شې. مهرباني وکړه د پادشاه سره خبرې وکړه، هغه به تا زما سره د واده کولو څخه منع نه کړي.> (١٤) مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نيوه او څرنگه چې هغه د تامار څخه ډېر قوي ؤ نو هغه يې په زوره بې عزته کړه.

(١٥) بيا امنون د هغې څخه ډېره سخته کرکه وکړه. د هغه کرکه د هغې مينې څخه چې مخکې يې د هغې سره کوله ډېره زياته وه. امنون هغې ته وويل چې <پاخه او ورکه شه!>

(١٦) هغې ورته وويل: <نه! زما شړل به د هغه کار څخه هم لوی جرم وي چې مخکې دې زما سره وکړ.>

مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نیوه. (۱۷) هغه خپل شخصي خدمتگار راوغوښت او ورته ویې ویل: <دغه ښځه له دې ځایه څخه بیرون وباسه او دروازه ورپسې وتړه. (۱۸) نو د هغه خدمتگار هغه بیرون وویستله او دروازه یې ورپسې وتړله.

تامار د اوږدو لستونو چپنه اغوستله، ځکه چې دا د پېغلو شهزادگیو رواجي لباس ؤ. (۱۹) تامار په خپل سر باندې ایرې واچولې او خپله چپنه یې وشلوله. لاسونه یې په سر باندې کېښودل، په چيغو چيغو یې ژړل او روانه شوه. (۲۰) کله چې د هغې ورور ابشالوم هغه ولیدله، پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <آیا امنون تاته لاس دراچولی دی؟ خورې، په دې باندې دومره ډېره مه خفه کېږه. هغه ستا ورور دی، په دې باره کې هیچا ته څه ونه وایي. > نو تامار د خپل ورور ابشالوم په کور کې پریشانه او یوازې اوسېدله.

(۲۱) کله چې داود پادشاه واورېدل چې څه پېښ شوي دي، هغه ډېر په قهر شو. (۲۲) ابشالوم د امنون سره هیڅ یوه ښه یا بده خبره نه کوله. خو ابشالوم د هغه سره کینه درلودله ځکه چې د هغه خور تامار یې په زوره بې عزته کړې وه.

د ابشالوم بدله اخیستل

(۲۳) پوره دوه کاله وروسته ابشالوم افرایم ته نژدې په بعل حاصور کې خپل پسونه سکولودل او هغه د پادشاه ټول زمان هلته راوغوښتل. (۲۴) هغه داود پادشاه ته ورغی او ویې ویل: <ای اعلیحضرته! زه خپل پسونه سکولم. آیا تاسو او ستاسو درباریان به راشئ او په جشن

کې به برخه واخلي؟>

۲۵) خو پادشاه ځواب ورکړ: >نه، ای زویه، مونږ ټول به لار نه شو، ځکه چې په تا باندې به بار شو.< که څه هم ابشالوم په هغه باندې ډېر ټینګار وکړ خو هغه نه غوښتل چې ورسره لار شي، مګر د هغه دپاره یې برکت وغوښت.

۲۶) بیا ابشالوم وویل: >که تاسو نه شی کولای لار شي، لږ تر لږه پرېږدئ چې زما ورور امنون زمونږ سره لار شي.<

۲۷) پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: >ولې هغه درسره لار شي؟< مګر ابشالوم دومره ټینګار وکړ ترڅو چې داود امنون او د هغه نورو ټولو زامنو ته اجازه ورکړه چې د ابشالوم سره لار شي. ۲۸) ابشالوم خپلو خدمتګارانو ته حکم وکړ: >وګورئ! کله چې امنون د شرابو په څښلو لږ نېشه شو او زه تاسو ته ووايم چې هغه ووژنئ، نو مه وپرېږئ، زه به دا مسئولیت په خپله غاړه واخلم. زېږور اوسئ او زړه نا زړه کېږئ مه.< ۲۹) نو د ابشالوم خدمتګارانو د هغه د حکم څخه پیروي وکړه او امنون یې وواژه. د داود نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سپاره شول او وتښتېدل.

۳۰) هغوی لا په هغه وخت کې کور ته په لارې وو چې داود ته خبر ورسېده: >ابشالوم ستاسو ټول زامن ووژل او یو هم ورڅخه ژوندی پاتې نه دی!< ۳۱) نو پادشاه پاڅېد، خپل کالي یې له غمه وشلول او په ځمکه باندې یې ځان وغورزاوه. د هغه ټول خدمتګاران د شلېدلو کالیو سره د هغه تر څنګ ولاړ وو. ۳۲) مګر یوناداب د

داود وراره یعنی د شمعي زوی وویل: <اعلیحضرته! هغوی ستاسو ټول زامن نه دي وژلي، یوازې امنون وژل شوی دی. له هغې ورځې راهیسې چې امنون د هغه خور تامار بې عزته کړې وه دا د ابشالوم بنکاره اراده وه. > (۳۳) نو په دې خبرو باندې باور مه کوئ چې ستاسو ټول زامن وژل شوي دي، یوازې امنون وژل شوی دی.>

(۳۴) په دې ترڅ کې ابشالوم وتښتېده. نو بیا هغه نفر چې پهره داري یې کوله و یې لیدل چې زیات خلک د حورونایم په لاره کې د غره تر څنګه راروان دي. پهره دار پادشاه ته ورغی او څه چې هغه لیدلي وو ورته و یې ویل. (۳۵) یوناداب داود پادشاه ته وویل: <هغه دي ستاسو زامن راروان دي لکه څنګه چې مې ویلي وو هغوی راغلل.> (۳۶) څنګه چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسولې، د داود زامن رانوتل او په لوړ اواز یې په ژړا شروع وکړه. پادشاه هم وژړل او د هغه ټولو خدمتګارانو ډېر سخت وژړل.

(۳۷) - (۳۸) ابشالوم وتښتېده او د عمیهود زوی تلمای ته چې د جشور پادشاه ؤ ورغی او درې کاله هلته پاتې شو. داود د خپل زوی امنون دپاره ډېره موده ویر کاوه. (۳۹) مګر کله چې هغه د امنون د مړینې څخه وروسته تسلي وموندله، د خپل زوی ابشالوم دپاره یې په زړه کې هیله پیدا شوه.

ابشالوم اورشلیم ته راستنېږي

۱۴ (۱) یوآب د زرویه زوی پوه شو چې داود پادشاه ابشالوم

ډېر يادوي. (۲) نو يوآب تقوع ته يو نفر ولېږه او له هغه ځای څخه يې يوه هونبنياره بڼځه راوستله. هغې ته يې وويل: <داسې فرض کړه چې ته د وير کولو په حال کې يې. د وير کالي واغونده او د بڼه بوی لرونکي تېل مه وهه. خپل ځان د هغې بڼځې په شان جوړ کړه چې زيات وخت يې وير کړی وي. (۳) بيا پادشاه ته ورشه او هغه څه چې زه يې درته وایم هغه ته ووايه.> نو بيا يوآب هغې ته وويل چې څه ووايي.

(۴) کله چې هغه بڼځه پادشاه ته ورغله، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: <ای اعلیحضرته! زما سره مرسته وکړه.>

(۵) پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <ته څه غواړې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه کونډه يم. زما مېړه مړ شوی دی. (۶) اعلیحضرته! زما دوه زامن وو. يوه ورځ هغوی په پټي کې يو د بله سره جنگ وکړ او هلته هيڅوک نه ؤ چې دوی سره بېل کړي. يوه هغه بل وواژه. (۷) اوس زما ټول خپلوان زما په ضد راپورته شوي دي او زما څخه دا غوښتنه کوي چې خپل زوی هغوی ته وسپارم، ترڅو هغه د خپل ورور د قتل په خاطر ووژني. که چېرې هغوی دا کار وکړي نو زما اخرنی هيله به هم له منځه یوسي او زما مېړه ته به د ځمکې په مخ نه نوم پاتې شي او نه اولاد.>

(۸) پادشاه هغې بڼځې ته وويل: <ته خپل کور ته ستنه شه او زه به ستا په خاطر حکم ورکړم.>

۹ هغې وويل: <اعليحضرته! تاسو چې هرڅه كوي د هغې ملامتيا دې په ما او زما په كورنۍ باندې وي، تاسو او شاهي كورنۍ دې بې گناه وي.>

۱۰ پادشاه ځواب وركړ: <كه چېرې چا درته څه وويل، هغه ماته راوله، بيا به هيڅكله تا نه ځوروي.>

۱۱ هغې وويل: <اعليحضرته! مهرباني وكړئ د خپل څښتن خدای په نوم قسم وخورئ ترڅو زما خپلوان چې زما د زوی د مرگ د بدل اخیستلو مسئول دی زما د بل زوی په وژلو سره یو لوی جرم ونه کړي.>

داود ځواب وركړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ستا د زوی د سر یو ویښته به هم کم نه شي.>

۱۲ هغې ښځې وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې يوه بله خبره هم درته وکړم.>

هغه ځواب وركړ: <ووايه!>

۱۳ هغې ښځې وويل: <ولې مو د خدای د قوم سره داسې غلطې كړې ده؟ تاسو خپل زوی نه پرېږدئ چې د جلاوطنۍ څخه راستون شي نو تاسو خپل ځان په هغې خبرې باندې چې همدا اوس مو وكړه ملامتوي. ۱۴ مونږ ټول مړه كېږو او د اوبو په شان يو چې په ځمكه باندې تويېږي او بېرته نه شي راټولېدلی. خدای ژوند نه اخلي بلکه داسې لاره لټوي چې يو شړلی سړی د هغه څخه لېرې پاتې نه

١٥ نو اوس، اعليحضرته! د دې خبرې دليل چې زه راغلي يم چې تاسو سره خبرې وکړم، دا دی چې خلک ماته گواښ کوي. نو ما د ځان سره وويل چې زه به تاسو سره خبرې وکړم او دا هيله مې درلودله چې تاسو به هغه څه وکړئ چې زه يې غواړم. ١٦ ما فکر کاوه چې تاسو به زما خبرو ته غوږ ونيسئ او ما به د هغه سړي د لاسه وژغورئ چې هڅه کوي ما او زما زوی دواړه د هغه وطن څخه بې برخې کړي چې خدای مونږ ته راکړی دی.

١٧ اعليحضرته! نو ما باور درلود چې ستاسو وعده به ماته ارامي راولي، ځکه چې تاسو د بنو او بدو په پېژندلو کې د خدای د فرښتې په شان ياست. ستاسو څښتن خدای دې له تاسو سره وي.

١٨ پادشاه ځواب ورکړ: <زه ستا څخه يو سوال کوم او ته بايد راته پوره رښتيا ووايي.>

١٩ هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! د هر شي پوښتنه چې کوي.> پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <آيا په دې ټولو کارونو کې له تا سره د يوآب لاس نه دی؟>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې هيڅوک نه شي کولی له تاسو څخه حقيقت پټ کړي. په رښتيا سره دا ستاسو قوماندان يوآب ؤ، هغه ټول څه چې ما تاسو ته وويل، هغه ماته را زده کړل. ٢٠ خو هغه دا کار د دې دپاره وکړ

چې دا اوسنی حالت بدل کړي. اعليحضرته! تاسو د خدای د فرښتې په شان حکمت لرئ، هر هغه څه چې په هېواد کې پېښېږي تاسو ورباندې پوهېږئ. <

۲۱) وروسته پادشاه یوآب ته وویل: <ډېر ښه، ما پرېکړه کړې ده څه چې ته غواړې زه به یې وکړم. لاړ شه او هغه ځوان ابشالوم دلته راوله. <

۲۲) یوآب هغه ته د درناوي کولو په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ویې ویل: <اعليحضرته! خدای دې تاته برکت درکړي! اوس زه پوه شوم چې تاسو زما څخه خوشاله یئ، ځکه چې زما غوښتنه مو ومنله. < ۲۳) بیا یوآب جشور ته لاړ او ابشالوم یې بېرته اورشلیم ته راوست. ۲۴) خو بیا هم پادشاه حکم وکړ چې ابشالوم دې خپل کور ته لاړ شي. پادشاه وویل: <زه نه غواړم چې د هغه مخ ووينم. < نو ابشالوم په خپل کور کې اوسېده او د پادشاه سره به نه مخامخ کېده.

ابشالوم د داود سره پخلا کېږي

۲۵) په ټولو اسراییلو کې د ابشالوم په شان ښکلی او د صفت وړ سړی نه پیدا کېده. په هغه کې د سر څخه نیولې تر پښو پورې هېڅ کوم عیب نه ؤ. ۲۶) د هغه وینستان ډېر گڼ وو او په کال کې به یې یو ځل کمول. هرکله چې به هغه ډېر اوږده او درانده شول نو د هغه وزن به د شاهي اندازې د وزن له مخې له دوه کیلوگرامو څخه زیاتېده. ۲۷) ابشالوم درې زامن او د تامار په نامه یوه لور درلودله

چې ډېره بنايسته نجلې وه.

۲۸) ابشالوم دوه كاله په اورشليم كې اوسېده او د پادشاه مخ يې ونه ليد. ۲۹) نو ابشالوم يوآب د دې دپاره راوغوښت چې پادشاه ته يې وروولېږي، مگر هغه ونه غوښتل چې ده ته ورشي. نو هغه يې د دوهم ځل دپاره راوغوښت مگر هغه د راتگ څخه انكار وكړ. ۳۰) نو ابشالوم خپلو خدمتگارانو ته وويل: <گورئ، د يوآب پتي زما د پتي په څنگ كې دي او هلته د هغه اوربشې دي، لاړ شئ او اور ورته واچوئ.> نو هغوی پتي ته اور واچاوه.

۳۱) يوآب د ابشالوم كور ته ورغی او ورڅخه يې پوښتنه وكړه: <ستا خدمتگارانو ولې زما پتي ته اور اچولی دی؟>

۳۲) ابشالوم يوآب ته وويل: <گوره، ما تاته خبر درولېږه چې دلته راشه. ما غوښتل چې پادشاه ته ورشي او زما دپاره ورڅخه دا پوښتنه وكړې چې ولې د جشور څخه دلته راغلم؟ ښه به دا وه چې هلته پاتې شوی وای.> ابشالوم زياته كړه: <زه ستا څخه غواړم چې ماته داسې لاره جوړه كړې چې پادشاه وگورم. كه چېرې زه گناهكار يم نو پرېږده چې ومې وژني.>

۳۳) نو يوآب پادشاه ته ورغی او دا يې ورته وويل. بيا پادشاه ابشالوم راوغوښت او هغه راغی او د پادشاه په مخ كې د درناوي په خاطر ځمكې ته تپت شو او پادشاه ابشالوم ښكل كړ.

۱۵ (۱) يو څه موده وروسته ابشالوم د خپل ځان دپاره جنگي

گاډۍ، اسونه او پنځوس سړي چې هغه يې بدرگه کاوه تيار کړل.

(۲) هغه به سهار وختي پاڅېده او د هغې لارې په څنگ کې به

ودرېده چې د ښار دروازې ته تللې وه. هرکله چې به څوک د خپل

شکایت د فيصله کولو دپاره پادشاه ته ورته نو ابشالوم به په هغه

باندې غبر کاوه: <ته د کوم ځای يې؟> هغه نفر به ځواب ورکاوه

چې د کومې قبيلې څخه دی. (۳) نو ابشالوم به ورته ويل: <څوره،

ستا دعوه قانوني او صحيح ده، مگر دلته د پادشاه کوم نماينده نشته

چې ستا عرض واوري.> (۴) ابشالوم به زياته کړه: <کاشکې

خلک ما د دې هېواد قاضي وټاکي، نو هرچا چې کوم شکایت يا

دعوه درلودله ماته به راشي او زه به د هغه سره انصاف وکړم.> (۵)

همدارنگه هرکله چې کوم څوک به هغه ته ورنژدې شو چې د

درناوي دپاره ورته خپل سر تپت کړي، ابشالوم به خپل لاس ور اوږد

کړ، هغه به يې ونيوه او ښکل به يې کړ. (۶) ابشالوم به د هغو ټولو

اسراييليانو سره چې د پادشاه څخه به د انصاف غوښتلو دپاره راتلل

دغه شان رويه کوله. نو په دې ډول يې د اسراييليانو زړونه په لاس

راوړل.

(۷) وروسته له څلورو کالو ابشالوم پادشاه ته وويل: <اجازه

راکړئ چې حبرون ته لاړ شم او هغه نذر چې د څښتن دپاره مې

منلی ؤ ورکړم. (۸) کله چې زه د آرام په جشور کې اوسېدم دا نذر

مې منلی ؤ، چې که چېرې څښتن ما بېرته اورشليم ته راولي نو په

حبرون کې به د خښتن عبادت وکړم.

۹ پادشاه هغه ته وويل: <په خير لار شه>، نو هغه حبرون ته لار. ۱۰ مگر ابشالوم د اسراييلو ټولو قبيلو ته په پټه توگه پيغام وپرونكي واستول چې هغوی ته داسې ووايي: <کله چې تاسو د سرنی اواز واورئ نو چيغې ووهئ چې ابشالوم په حبرون کې پادشاه شوی دی!> ۱۱ دوه سوه نفرو د اورشلیم څخه ابشالوم بدرگه کاوه چې د مېلمنو په توگه رابلل شوي وو. هغوی د زړه له اخلاصه لارل او د موضوع څخه خبر نه وو. ۱۲ د قربانۍ کولو په وخت کې ابشالوم اخیټوفل د داود مشاور هم راوغوښت چې د خپل وطن جیلوه څخه راشي. نو د پادشاه په مقابل کې دسیسه قوي شوه او د ابشالوم پیروان زیاتېدل.

داود د اورشلیم څخه تښتي

۱۳ یو استازي داود ته خبر راوړ چې د اسراييلو خلکو خپله وفاداري بدله کړې ده او د ابشالوم پلوي کوي. ۱۴ نو داود خپلو ټولو درباریانو ته چې په اورشلیم کې ورسره وو وويل: <راشئ! مونږ باید وتښتو، که نه، نو مونږ به یو هم د ابشالوم څخه خلاص نه شو. باید بیرته وکړو او لار شو، هسې نه چې هغه سمدستي راورسېږي او مونږ او همدارنگه په ښار کې هر یو تن ووژني.>

۱۵ درباریانو ځواب ورکړ: <ښه ده اعلیحضرته! هرڅه چې ستاسو خوښه وي مونږ تیار یو.> ۱۶ نو پادشاه روان شو او د خپلې ټولې کورنۍ او درباریانو له خوا بدرگه کېده. مگر هغه لس وینځې د مانۍ د

۱۷ نو پادشاه د هغو ټولو خلکو سره چې د ده پسې وو روان شو او هغوی د ښار په یوه غاړه کې د آخرنی کور په څنګ کې وځنډېدل. ۱۸ ټول درباریان او د هغه ساتونکي ګارډ یغني کریتیان او فلیتیان د داود په مخ کې تېر شول. همدارنګه شپږسوه عسکر چې له جت څخه د ده پسې وو هغوی هم تېر شول. ۱۹ پادشاه د هغوی مشر اتای ته وویل: <ته ولې زمونږ سره ځې؟ بېرته لاړ شه او د نوي پادشاه سره پاتې شه. ځکه ته بېګانه او جلاوطن یې. ۲۰ ډېر کم وخت کیږي چې ته دلته اوسېږې، نو زه ولې تا د خپل ځان سره دې خوا او هغې خواته سرگردان کړم؟ زه خپله هم نه پوهېږم چې چېرته روان یم. خپل ټول خلک دې د ځان سره واخله، بېرته لاړ شه او څښتن دې ستا سره مهربان او وفادار وي.>

۲۱ مګر اتای ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نامه او ستاسو په نامه قسم خورم چې هر چېرې چې تاسو ځئ زه به همېشه درسره ځم. که دا زما د ژوند په بیه هم تمام شي فرق نه کوي.>

۲۲ داود ځواب ورکړ: <ډېر ښه! څه مخکې شه!> نو اتای د خپلو نفرو او د هغو کورنیو سره چې له دوی سره وې د داود په مخکې تېر شول. ۲۳ څنګه چې د داود ټول نفر لاړل نو خلکو په لوړ اواز سره ژړل. پادشاه د خپلو نفرو سره د قدرون د خوړ څخه تېر شو او هغوی ټول د دښتې خواته روان شول.

٢٤) ابياتار او صادق كاهنان هلته وو او د هغوى سره ټول لايوان هم وو چې د خداى د لوظ صندوق يې انتقالاوه. صندوق يې كېښود، ترڅو ټول خلك د ښاره بيرون شول. ٢٥) وروسته بيا پادشاه صادق ته وويل: <د لوظ صندوق بېرته ښار ته يوسه، كه چېرې څښتن زما څخه خوشاله وي نو يوه ورځ به هغه ماته اجازه راکړي چې بېرته راشم او صندوق او هغه ځاى چې صندوق په كې دى ووينم. ٢٦) مگر كه چېرې هغه زما څخه خوشاله نه وي نو زه حاضر يم هرڅه چې د هغه خوښه وي زما سره دې وكړي.> ٢٧) هغه صادق كاهن ته دا هم وويل: <گورئ، ته او ابياتار كولاى شئ په خير سره بېرته ښار ته ستانه شئ او خپل زوى اخيمعص او د ابياتار زوى يوناتان هم درسره واخلي. ٢٨) زه به د هغه سيند په گودر چې په دښته كې دى انتظار كوم ترڅو ستا پيغام راشي او ما خبر كړي.> ٢٩) نو صادق او ابياتار د لوظ صندوق بېرته اورشليم ته يووړ او هلته پاتې شول.

٣٠) داود د زيتون غره ته پورته كېده او ژړل يې. هغه خپلې پښې لوڅې كړې وې او خپل سر يې د غم د علامې په توگه پټ كړى ؤ. هغو خلكو چې د ده سره وو هم خپل سرونه پټ كړي وو او په ژړا سره روان وو. ٣١) كله چې داود خبر شو چې اخيتوفل د ايشالوم سره په ياغيټوب كې يوځاى شوى دى، هغه زاري وكړه: <اى څښتنه، د اخيتوفل مشوره احمقانه كړه!>

٣٢) كله چې داود د غره سرته ورسېده چېرته چې د عبادت يو ځاى ؤ، ارکي حوشاى چې چپنه يې شلېدلې وه او په سر باندې يې

خاورې پرتې وې د هغه ليدلو ته راغی. (۳۳) داود هغه ته وويل:

>كه چپرې ته زمونږ سره لار شې نو په ما باندې به بار شې. (۳۴)

مگر ته زما سره په دې ډول کومک کولی شې، اول دا چې ښار ته ستون شه او ابشالوم ته ووايه چې ته به اوس هماغسې په وفاداری سره د ده خدمت کوي لکه څنگه چې دې د هغه د پلار خدمت کاوه.

بيا به وکولای شې چې د اخیتوفل هره مشوره بې اثره کړي. (۳۵)

صادوق او ابياتار کاهنان به هلته وي، هرڅه چې ته د پادشاه په مانې کې اورې هغوی ته يې وایه. (۳۶) د هغوی زامن اخيمعص او يوناتان هلته د هغوی سره دي. هرڅه چې تاسو ټول واورئ د هغوی په لاس

يې راولېږئ.<

(۳۷) څنگه چې ابشالوم ښار ته داخلېده نو د داود ملگری حوشای

هم اورشليم ته ورورسېده.

داود او صيبا

۱۶ (۱) کله چې داود د غره د سر څخه لږ څه تېر شو، د

مفيوشت د خدمتگار صيبا سره مخامخ شو. هغه په دوو خرو باندې

دوه سوه ډوډۍ، د مميزو سل کلچې، د اوږي د مېوو سل موټي او د

شرابو ډک ژى بار کړي وو.

(۲) پادشاه د صيبا څخه پوښتنه وکړه: <دا دې ولې راوړي دي؟>

صيبا ځواب ورکړ: <خړه د پادشاه د کورنۍ دپاره دي، چې ورباندې

سپاره شي. ډوډۍ او مېوې د نفرو د خوړلو دپاره دي. شراب د هغو
نفرو دپاره دي چې په دښته کې ستومانه شوي دي.<

۳) پادشاه بيا پوښتنه کړه: <ستا د بادار شائلو لمسی مفيوشت
چېرې دی؟>

صیبا هغه ته وويل: <هغه په اورشليم کې پاتې دی، ځکه چې هغه
فکر کوي چې اسراييليان به نن ورځ زما د نيکه شائلو پادشاهي
بهر ته ماته راکوي.>

۴) پادشاه صیبا ته وويل: <هرڅه چې د مفيوشت وو اوس هغه
ستا دي.>

صیبا ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه د ستاسو په وړاندې د درناوي
په خاطر ټیټېږم. تاسو دې تل زما څخه خوشاله اوسئ.>

شمعي داود ته ښکښل کوي

۵) څنگه چې داود پادشاه بحوریم ته ورسېد، د شائلو د خپلخانې
څخه د جیرا زوی شمعي له هغه ځای څخه د هغه لیدلو ته راووت.
څنگه چې هغه راروان ؤ ښکښلې یې کولې. ۶) که څه هم ټول
لښکر او خاص ساتونکي د داود څخه گردچاپېر ولاړ وو، هغه داود
او د هغه ټول درباریان په تیرو باندې ویشتل. ۷) شمعي هغه ته
ښکښلې وکړې، ویې ويل: <ورک شه! ورک شه! ای قاتله! ای
رذیله! ۸) تا د شائلو څخه پادشاهي واخیستله او اوس څښتن د

شائول د کورنی د ډېرو خلکو د قتلولو په خاطر ستا څخه بدل اخلي.
څښتن ستا زوی ابشالوم ته پادشاهي ورکړه او ته له منځه تللی یې،
ځکه چې ته قاتل یې!<

۹ نو د زرویه زوی ابیشای پادشاه ته وویل: <اعلیحضرته! تاسو
ولې دې مړ سپي ته اجازه ورکوی چې تاسو ته ښکښل وکړي؟
پرېږدئ چې ورشم او سر یې پرې کړم!>

۱۰ پادشاه ابیشای او د هغه ورور یوآب ته وویل: <زه ستاسو په
شان نه یم. که هغه ماته د څښتن په وینا ښکښلې کوي نو څوک دا
حق لري چې پوښتنه وکړي، ولې هغه داسې کوي؟> ۱۱ بیا داود
ابیشای او خپلو ټولو درباریانو ته وویل: <زما خپل زوی هڅه کوي
چې ما ووژني، نو تاسو ولې دې بنیامیني ته حیران یئ؟ نو هغه

پرېږدئ چې ښکښلې وکړي، ځکه چې څښتن ورته ویلي دي. ۱۲
کېدای شي چې څښتن زما مصیبت وويني او د هغو ښکښلو په بدل
کې چې نن ماته وشوې راسره نېکي وکړي.> ۱۳ نو داود او د هغه
سړي خپل تگ ته دوام ورکړ. په هغه وخت کې شمعي هم د هغوی
سره موازي او برابر د نژدې غره په څنګ کې روان ؤ. هغه ښکښلې
کولې، داود یې په تیرو باندې ویشته او خاورې یې ورباندې شیندلې.
۱۴ پادشاه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د سیند ګودر ته ورسېد او
هلته یې استراحت وکړ.

ابشالوم په اورشلیم کې

۱۵ ابشالوم او هغه اسراییلیان چې د هغه سره وو، اورشلیم ته

ورنوتل او اخیټوفل هم د هغوی سره ؤ. (۱۶) کله چې د داود اعتباري ملگري حوشای ابشالوم ولید، هغه چیغې ووهلې: <ژوندی دې وي پادشاه! ژوندی دې وي پادشاه!>

(۱۷) ابشالوم د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا په وفاداری باندې څه وشو چې د خپل ملگري داود سره دې درلودله؟ ولې د هغه سره لاړ نه شوې؟>

(۱۸) حوشای ځواب ورکړ: <نه، داسې نه شي کېدای، زه به د هغه چا ملاتړ کوم او زه به د هغه سره اوسم چې د څښتن او د دې قوم او ټولو اسرایلیانو له خوا غوره شوی دی. (۱۹) برسېره پردې، زه چې د خپل بادار د زوی خدمت ونه کړم نو د چا خدمت وکړم؟ لکه څنگه چې مې ستاسو د پلار خدمت کاوه نو اوس به ستاسو خدمت کوم.>

(۲۰) نو ابشالوم اخیټوفل ته وویل: <مونږ ته مشوره راکړه چې څه باید وکړو.>

(۲۱) اخیټوفل ځواب ورکړ: <لاړ شه او د خپل پلار د وینځو سره چې د مانې د ساتلو دپاره یې پرینې دي ځمله. نو ټول اسراییل به پوه شي چې ستا پلار تاته د خپل دښمن په شان گوري او ستا ملاتړي به ډېر زیات زړور شي.> (۲۲) نو هغوی ابشالوم ته د مانې په بام باندې خپمه ودروله او ابشالوم د ټولو اسرایلیانو په مخ کې هغې ته ورننوت او د خپل پلار د وینځو سره ځملاست.

٢٣ په هغو ورځو کې هره مشوره چې اخیټوفل ابشالوم ته ورکوله، هغه به هم د خپل پلار داود په شان هغه قبلوله، ځکه د هغو دواړو په نظر کې دا مشورې دومره عاقلانه وې چې ګواکې د خدای کلام دی.

حوشای ابشالوم بې لارې کوي

١٧ (١) اخیټوفل ابشالوم ته وویل: <اجازه راکړئ چې دولس زره نفره انتخاب کړم او نن شپه داود تعقیب کړم. (٢) دا وخت هغه سترې او بې زړه شوی دی، زه به ورباندې حمله وکړم او وارخطا به یې کړم او د هغه ټول نفر به وتبستي. زه به یوازې پادشاه ووژنم (٣) او د هغه ټول خلک به بېرته ستا خواته راوړوم. د یو سړي یعنی داود وژنه به د نورو ټولو خلکو د بېرته راتګ سبب وګرځي. هغوی به په سلامتی سره راستانه شي.> (٤) دا مشوره ابشالوم او د اسراییلو ټولو مشرانو ته بڼه ښکاره شوه.

(٥) بیا ابشالوم وویل: <حوشای راوغواړئ چې د هغه څخه هم واورو چې هغه څه وايي.> (٦) کله چې حوشای راورسېد، ابشالوم هغه د اخیټوفل د پلان څخه خبر کړ. بیا یې پوښتنه وکړه: <ته څه وايې؟ آیا د اخیټوفل مشوره قبوله کړو؟ که نه، نو ته مونږ ته ووايه چې څه وکړو.>

(٧) حوشای ځواب ورکړ: <دا ځل چې اخیټوفل کومه مشوره تاسو ته درکړې ده هغه بڼه نه ده. (٨) تاسو پوهېږئ چې ستاسو پلار داود او د هغه سړي ډېر سخت جنگیالیان دي او هغوی د هغې

ايرې په شان چې بچي يې تبتول شوي وي په قهر دي. ستاسو پلار يو تجربه لرونکی عسکر دی او هغه د شپې له خوا د خپلو نفرو سره نه پاتې کېږي. (٩) گورئ! همدا اوس هغه په کومه کنده يا بل ځای کې پټ شوی دی. کله چې زمونږ د لښکرو څخه ځينې په لومړي برید کې ووژل شي، هرڅوک چې دا واورې و به وايي چې د ابشالوم لښکرې له منځه تللي دي. (١٠) نو حتی د ټولو نه زړور عسکر چې زړونه يې د زمري د زړه په شان دي هغوی به هم وارخطا شي. ځکه چې ټول اسراييليان پوهيږي چې ستاسو پلار ډېر لوی جنگيالی دی او د هغه سرې هم زړور جنگيالي دي. (١١) نو زما مشوره دا ده چې د هېواد له يو سر څخه تر بله سره پورې يعنې د دان څخه تر بئرشبع پورې ټول اسراييليان چې د درياب د غاړې د شگو په شان ډېر دي سره راغونډ کړئ او په جگړه کې تاسو په خپله د هغوی سره لاړ شئ. (١٢) داود چې په هر ځای کې وي مونږ به هغه راپيدا کوو او داسې به ورباندې وروغورزېږو لکه چې په ځمکه باندې پرڅه پرېوځي. نه به هغه ژوندی پاتې شي او نه به د هغه د نفرو څخه څوک ژوندی پاتې شي. (١٣) که چېرې هغه يو ښار ته ننوزي، نو ټول اسراييليان به رسې گانې راوړي او ښار به لاندې درې ته راوغورزوي. يوه تيره به هم د ښار په غونډۍ باندې پاتې نه شي. <

(١٤) ابشالوم او ټولو اسراييليانو وويل: <د حوشای مشوره د اخیټوفل د مشورې څخه ښه ده. > ځکه چې څښتن دا پرېکړه کړې وه چې د اخیټوفل ښه مشوره باطله کړي، د دې په خاطر چې ابشالوم تباه او برباد کړي.

۱۵) وروسته حوشای صادوق او ایباتار کاهنانو ته وویل چې
اختیوفل څه وړاندیز کړی ؤ او د ده مشوره کومه وه. ۱۶) حوشای
زیاته کړه: <اوس ژر شی! داود ته پیغام وروولېږئ چې د اردن د
سیند په هغه ګودر چې په دښته کې دی شپه تېره نه کړي، بلکه
سمدستي د سیند څخه تېر شي ترڅو هغه او هغه خلک چې ورسره
دي له منځه لاړ نه شي.>

۱۷) په دې ترڅ کې، یوناتان د ایباتار زوی او اخیمص د صادوق
زوی د روجل په چینې چې د اورشلیم په غاړه وه انتظار کاوه، ځکه
چې هغوی جرأت نه کاوه چې ښار ته د ننوتلو په وخت کې ولیدل
شي. یوه وینځه به تله او هرڅه چې به پېښېدل هغوی ته به یې خبر
ورکاوه او بیا به دوی تلل او داود پادشاه به یې خبراوه. ۱۸) مګر
یوه ورځ، یو هلک دوی ولیدل او ابشالوم یې خبر کړ. نو هغوی په
چټکۍ سره په بحوریم کې د یو سړي کور ته ورغلل چې هلته پټ
شي. د هغه په انګر کې یو کوهی ؤ او هغوی په کې ورکوز شول.
۱۹) د هغه سړي ښځې یوه پرده راواخیسته، د کوهي په خولې
باندې یې وغوړوله او غلې دانې یې ورباندې وشیندلې ترڅو هیشوک
ورباندې پوه نه شي. ۲۰) کله چې د ابشالوم نفر کور ته راغلل، د
هغې ښځې څخه یې پوښتنه وکړه: <اخیمص او یوناتان چېرته
دي؟>

هغې ځواب ورکړ: <هغوی د سیند څخه تېر شول.>

هغو نفرو هغوی ولټول مگر پیدا یې نکړل، نو هغوی بېرته اورشلیم ته ستانه شول. (۲۱) د هغوی د تگ څخه وروسته اخیمصص او یوناتان د کوهي څخه راووتل، لاپل او داود پادشاه یې خبر کړ. اخیصوفل چې کوم پلان د هغه او د هغه د نفرو په ضد جوړ کړی ؤ هغه یې ورڅخه خبر کړ او ویې ویل: <ژر شی او د سیند څخه پورې وزی.> (۲۲) نو داود د خپلو نفرو سره د اردن د سیند څخه په تېرېدو پیل وکړ او د لمرخاته پورې هغوی ټول د سیند بلې خواته پورې وتل.

(۲۳) کله چې اخیصوفل ولیدل چې د ده په مشورې باندي عمل ونه شو، په خپل خره باندي یې کته واچوله او بېرته خپل ښار ته ستون شو. وروسته له دې چې خپل کارونه یې سمبال کړل خپل ځان یې په دار باندي ځوړند کړ او مړ شو. هغه په خپله پلارنی هدیره کې ښخ شو.

(۲۴) داود د محنايم ښار ته ورسېد او ابشالوم د اسراييلو د لښکر سره د اردن د سیند څخه تېر شو. (۲۵) (ابشالوم عماسا د یوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکلی ؤ. عماسا د اسراييلي یترو زوی ؤ، د هغه مور ابیجایل، د ناحاش لور وه او د یوآب د مور زرویه خور وه.) (۲۶) ابشالوم او هغو اسراييليانو چې د هغه سره وو د جلعاد په خاوره کې خپمې ودرولې.

(۲۷) کله چې داود محنايم ته ورسېد، هغه د ناحاش د زوی شوبي سره چې په عمون کې د ربه د ښار څخه ؤ، د عمییل د زوی ماخیر سره چې د لودبار څخه ؤ او د برزلای جلعادي سره چې د روجلیم څخه ؤ مخامخ شو. (۲۸) هغوی بستري، کاسې او خاورین لوبني

راوړل. همدارنگه هغوی غنم، اوربشي، اوږه، وريتي شوي غلې دانې،
دال، لوييا، (۲۹) شات، مستې، د غواگانو د شيدو پنيرو او پسونه هم د
داود او د هغه د خلکو دپاره راوړل چې ويې خوري. ځکه چې
هغوی ويل: <خلک به په دبنته کې وږي، تږي او ستږي شوي
وي.>

د ابشالوم ماتې او وژنه

۱۸ (۱) داود خپل ټول نفر سره راغونډ کړل، په زر کسيزه او
سل کسيزه ټوليو باندې يې ووېشل او د هغوی دپاره يې قوماندانان
وټاکل. (۲) بيا يې هغوی په درې گروپونو کې ولېږل، د اول گروپ
قوماندان يې يوآب، د دوهم گروپ قوماندان يې د يوآب ورور
ابيشای او د دريم گروپ قوماندان يې جتي اتای وټاکه. پادشاه خپلو
نفرو ته وويل: <زه خپله هم له تاسو سره ځم.>

(۳) خو هغوی ځواب ورکړ: <تاسو بايد زمونږ سره لاړ نه شئ،
ځکه که چېرې مونږ مجبور شو چې وتښتو يا که زمونږ له خلکو
څخه نيمايي هم ووژل شي نو د دبنمن دپاره به دا هيڅ فرق ونه
کړي. مگر ستاسو ارزښت زمونږ د لس زرو نفرو څخه زيات دی.
اوس به ستاسو دپاره دا ډېره بڼه وي چې په ښار کې پاتې شئ او
مونږ ته مرسته راولېږئ.>

(۴) پادشاه ځواب ورکړ: <هرڅه چې تاسو ته بڼه ښکاري هغه به
وکړم.> بيا پادشاه د دروازي تر څنگ ودرېد او د هغه نفر په زر

كسيزه او سل كسيزه ټوليو كې د بڼاره ووتل. (۵) هغه يوآب، ايشاي او اتاي ته حكم وكړ: >زما په خاطر ځوان ايشالوم ته زيان مه رسوئ.< ټولو لښكرو واورېدل چې داود خپل هر يو قوماندان ته دا حكم ورکړ.

(۶) د داود لښكر صحرا ته ووتل او د اسراييليانو سره يې د افرام په ځنگل كې جگړه وكړه. (۷) اسراييليانو د داود د نفرو له خوا ماتې وخوړه. دا ډېره لويه وژنه وه، په هغې ورځ شل زره نفر ووژل شول. (۸) جگړه شاوخوا سيمې ته خپره شوه. د هغو نفرو شمېر چې د ځنگل له كبله مړه شول د هغو نفرو څخه زيات ؤ چې په جگړه كې وژل شوي وو.

(۹) ايشالوم ناڅاپه د داود د يو شمېر نفرو سره مخامخ شو، ايشالوم په قجر باندي سپور ؤ. قجر د خپرې د يوې لويې ونې لاندي روان ؤ چې د ايشالوم سر د ونې په شاخونو كې ونښت. قجر خپل تگ ته دوام وركړ او ايشالوم په هوا كې ځوړند پاتې شو. (۱۰) كله چې يو سړي هغه وليد، يوآب يې خبر كړ: >ما همدا اوس ايشالوم وليده چې د خپرې په ونه كې ځوړند ؤ.<

(۱۱) يوآب ځواب وركړ: >ايشالوم دې وليد؟ ولې دې په هغه ځاي ونه واژه؟ ما به په خپل لاس تاته لس مثقاله سپين زر او كمربند دركړي واي.<

(۱۲) مگر هغه نفر ځواب وركړ: >كه ماته دې زر مثقاله سپين زر هم راکړي واي ما به د پادشاه د زوی په ضد خپل لاس پورته كړي

نه وای. مونږ ټولو واورېدل چې پادشاه تاته، ابیشای ته او اتای ته حکم وکړ چې زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زیان ونه رسوی. (۱۳) له بلې خوا، که چېرې ما خیانت کړی وای او هغه مې وژلی وای نو پادشاه به اورېدلی وای. هغه له هرڅه څخه خبریږي، نو تا به زما څخه دفاع نه وای کړې. <

(۱۴) یوآب وویل: <زه نه غواړم ستا سره نور وخت ضایع کړم.> هغه درې نېزې راواخیستلې او د ابشالوم په سینه کې یې چې تر هغه وخته لا ژوندی ؤ او د خپرې په ونه کې ځوړند ؤ ورومنډلې. (۱۵) وروسته بیا د یوآب لس نفره چې د هغه وسلې به یې وړلې ابشالوم ته ورژدې شول او د هغه وژنه یې پای ته ورسوله.

(۱۶) وروسته یوآب سرنی وواهه چې جگړه بس کړي. نو د هغه لښکرې د اسرایلیانو د تعقیبولو څخه بېرته راوگرځېدلې. (۱۷) هغوی د ابشالوم مړی راواخیست، په ځنگل کې یې په یوه ژوره کنده کې وغورزاوه او هغه یې د تیږو د یوې لویې ډېرې لاندې پټ کړ. بیا ټول اسرایلیان خپلو کورونو ته وتښتېدل.

(۱۸) ابشالوم لا ژوندی ؤ چې یو ځلی یې د پادشاه په دره کې جوړ کړ او هغه یې د خپل ځان په نامه یاد کړ. دا کار یې ځکه وکړ چې هغه زوی نه درلود چې د ده نوم ژوندی وساتي. تر نن ورځې پورې هغه د ابشالوم د ځلي په نوم یادېږي.

داود د ابشالوم د مړینې څخه خبریږي

١٩

بيا د صادق زوى اخيمعص يوآب ته وويل: <پر پرده چې پادشاه ته ورمنډه كړم او زېرى ورباندې وكړم چې خښتن هغه د خپلو دښمنانو څخه ژغورلى دى.>

٢٠

يوآب وويل: <نه، نن ورځ به زېرى نه وړې. كومه بله ورځ به دا كار وكړې، مگر نن ورځ نه. ځكه چې د پادشاه زوى مړ شوى دى.> وروسته بيا يوآب د پادشاه ايتوپيايي خدمتگار ته وويل: <لاړ شه او څه چې دې ليدلى دي پادشاه ته يې ووايه.> ايتوپيايي يوآب ته د درناوي په خاطر سر تپت كړ او منډه يې كړه.

٢١

اخيמעص يو ځل بيا يوآب ته وويل: <هرڅه چې كېږي پروا نه كوي. اجازه راکړئ چې زه هم پادشاه ته خبر يوسم. ايتوپيايي خو لا پخوا تللى دى.>

مگر يوآب ځواب وركړ: <اى زويه، ته ولې غواړې چې لاړ شي؟ ته به د دې خبر څخه كوم انعام تر لاسه نه كړې.>

٢٢

اخيמעص بيا وويل: <هرڅه چې كېږي ودې شي. زه به لاړ شم.>

يوآب وويل: <بڼه، بيا لاړ شه!> نو اخيمعص د اردن د درې له لارې منډه كړه او خپل ځان يې د ايتوپيايي نه مخكې هلته ورساوه.

٢٣

داود ښار ته د ننوتلو او بهر ته د وتلو د دروازو ترمنځ ناست ؤ. پهره دار د دېوال سرته وخوت او د دروازې په بام باندې ودرېد. هغه خپلې سترگې پورته كړې او ويې ليدل چې يو سپرى يوازې رامنډې

وهي. (۲۵) پهره دار غږ وکړ او پادشاه ته يې خبر ورکړ. پادشاه ورته وويل: <که چېرې يوازې وي نو هغه به کوم خبر راوړی وي.> هغه سړی رانژدې کېده.

(۲۶) وروسته بيا پهره دار يو بل سړی وليد چې يوازې رامنډې وهي او هغه لاندیني پهره دار ته ورغږ کړ: <کورۀ! يو بل سړی هم يوازې رامنډې وهي!>

پادشاه ځواب ورکړ: <دا سړی هم کوم خبر راوړي.>

(۲۷) پهره دار وويل: <ماته ښکاري چې د اولني سړي منډه د اخيمعص په شان ده.>

پادشاه وويل: <هغه ښه سړی دی. هغه د ښه زېري سره راځي.>

(۲۸) اخيمعص پادشاه ته غږ وکړ: <هرڅه صحيح دي!> هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندي پرمخې پرېوت او ويې ويل: <شاه دي وي ستاسو څښتن خدای ته! هغه تاسو ته په هغو خلکو باندي بری درکړی دی چې ستاسو اعليحضرت په وړاندي يې سرغړونه کړې وه!>

(۲۹) پادشاه پوښتنه وکړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دی؟>

اخيמעص ځواب ورکړ: <کله چې يوآب زه او د پادشاه خدمتگار رالېرلو ما د خلکو يوه لويه هنگامه وليدله، مگر زه پوه نشوم چې هغه څه وو.>

٣٠) پادشاه وويل: <يوې خواته ودرېره.> نو هغه همداسې وکړل.

٣١) وروسته بيا ايتوپيايي راورسېد او پادشاه ته يې وويل: <ستاسو اعليحضرت دپاره يو زېرى لرم! خښتن نن ورځ تاسو ته په ټولو هغو خلکو باندې برى درکړى دى چې ستاسو په وړاندې يې سرغړونه کړې ده!>

٣٢) پادشاه پوښتنه وکړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دى؟>

ايتوپيايي ځواب ورکړ: <کاشکې هغه څه چې په هغه باندې وشول ستاسو اعليحضرت په ټولو دښمنانو او په ټولو هغو نفرو باندې وشي چې ستاسو په وړاندې سرغړونه کوي.>

٣٣) پادشاه ډېر خفه شو. هغې کوتې ته وخوت چې د دروازې په سر باندې وه او په ژړا شو. د تگ په حال کې يې چيغې وهلې: <اى زما زويه ابشالومه! زما زويه، زما زويه ابشالومه! کاشکې زه ستا په ځاى مړ واى، اى ابشالومه، زما زويه، زما زويه!>

يوآب د داود غندنه کوي

١٩) يوآب ته خبر ورسېد چې داود پادشاه ژاړي او د

ابشالوم دپاره وير کوي. ٢) نو د ټول لښکر دپاره د هغې ورځې

برى په غم باندې بدل شو. ځکه چې هغوى واورېدل چې داود د

خپل زوى دپاره وير کوي. ٣) هغوى د هغو عسکرو په شان چې د

جگړې څخه تښتېدلي وي او شرميرې په خاموشۍ سره بېرته ښار ته

ورنوتل. (۴) پادشاه خپل مخ پټ کړ او په لوړ اواز سره يې چيغې ووهلې: <ای زما زويه! زما زويه ابشالومه! ابشالومه زما زويه!>

(۵) يوآب د پادشاه کور ته ورغی او هغه ته يې وويل: <تا نن د خپلو ټولو نفرو چې ستا ژوند، ستا د زامنو ژوند او ستا د لورگانو او ستا د بښځو او وينځو ژوند يې وژغوره، سپکاوی وکړ. (۶) ته د هغه چا سره مينه کوي چې ستا څخه کرکه کوي او د هغه چا څخه کرکه کوي چې ستا سره مينه کوي. تا نن دا ونبودله چې قوماندانان او د هغوی نفر ستا دپاره هيڅ معنی نه لري. زه پوه شوم چې که ابشالوم نن ژوندی وای او مونږ ټول مړه وای نو ته به خوشاله وای. (۷) اوس ووځه او هغه څه چې هغوی کړي دي د هغو په خاطر ورڅخه مننه وکړه! او که داسې ونه کړې، نو زه د څښتن په نوم قسم خورم چې سبا سهار به حتی 'يو سړی هم پاتې نه شي چې ستا پلوي وکړي. دا به ستا په ټول ژوند کې د هغو ټولو بدبختيو څخه چې په تا باندې راغلي دي ډېره بدتره وي.> (۸) نو پادشاه پاڅېد، لاړ او د ښار د دروازې تر څنگ کښېناست. د هغه نفرو واورېدل چې پادشاه هلته دی، نو هغوی ټول د هغه حضور ته راټول شول.

داود اورشليم ته ستنبري

په همدې وخت کې ټول اسراييليان خپلو کورونو ته تښتېدلي وو. (۹) د اسراييلو په ټولو قبيلو کې خلکو يو د بل سره بحث کاوه او ويل يې: <داود پادشاه مونږ د خپلو دښمنانو څخه خلاص کړي يو. هغه مونږ د فلسطينيانو څخه ژغورلي يو، مگر اوس هغه د ابشالوم څخه تښتېدلی دی او وطن يې پرېښی دی. (۱۰) مونږ ابشالوم د

خپل پادشاه په توگه ټاکلی ؤ، مگر هغه په جگړه کې وژل شوی دی.
نو بیا ولې څوک د دې کوښښ نه کوي چې داود پادشاه بېرته
راولي؟<

۱۱) هر هغه څه چې د اسراییلو خلکو ویلي وو، هغه د داود پادشاه
غور ته رسېدلي وو. نو داود پادشاه صادوق او ایباتار کاهنانو ته پیغام
ورولپړه چې د یهودا سپین ږیرو ته ووايي: <ولې د پادشاه په بېرته
راوستلو کې د هغه خپلې مانې ته د ټولو څخه وروسته یی؟> ۱۲)
تاسو زما وروڼه یی، زما خپل هدوکي او خپله وینه یی، نو ولې باید
زما په بېرته راوستلو کې د ټولو څخه وروسته اوسئ؟> ۱۳) داود
هغوی ته دا هم وویل چې عماسا ته ووايي: <ته زما خپل یی، له
همدا اوس څخه تا د یوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکم. که زه دا کار
ونه کړم نو خدای دې ما ووژني!> ۱۴) د داود په خبرو د یهودا
خلک ډېر ژر بېرته د هغه ملاتړي شول او هغوی پادشاه ته پیغام
ورولپړه چې د خپلو ټولو نفرو سره بېرته راستون شي.

۱۵) نو پادشاه بېرته په ستنېدو پیل وکړ. څنگه چې هغه د اردن
سیند ته ورسېده، نو د یهودا خلک جلجال ته راغلل چې د پادشاه
مخې ته ورشي او هغه د سیند څخه راپورې باسي. ۱۶) په همدې
وخت کې شمعي د بنیامیني جیرا زوی چې د بحوریم څخه ؤ په بیره
سیند ته ورغی چې د داود پادشاه سره لیدنه کتنه وکړي ۱۷) او د
هغه سره زر تنه بنیامینیان وو. صیبا د شائول د کورنۍ خدمتگار هم د
خپلو پنځلس زامنو او شلو نوکرانو سره په بیره د پادشاه څخه مخکې
سیند ته ورسېدل. ۱۸) هغوی د سیند په گودر باندې پورې وتل چې

د پادشاه کورنی او ډله راپورې باسي او هرڅه چې پادشاه غواړي وپي کړي.

داود شمعي بخښي

کله چې د جيرا زوی شمعي د اردن څخه پورې وت هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت (۱۹) او هغه ته يې وويل: <اعليحضرت دې ما گناهکار ونه گڼي. هغه غلطي هېره کړې چې ما په هغه ورځ کړې وه چې تاسو د اورشليم څخه تللي. تاسو هغه غلطي له خپل ذهن څخه وباسئ. (۲۰) باداره! زه پوهېږم چې ما گناه کړې ده نو ځکه نن ورځ د شمالي قبيلو څخه زه لومړی راغلم چې تاسو اعليحضرت سره ليدنه کتنه وکړم.>

(۲۱) ايشای د زرويه زوی وويل: <شمعي بايد ووژل شي ځکه چې هغه چاته يې ښکښلې کړې دي چې څښتن هغه د پادشاه په توگه غوره کړی دی.>

(۲۲) مگر داود ايشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم! تاسو نن زما د دښمنانو په شان عمل کوئ. اوس زه يو ځل بيا د اسرايلو پادشاه يم او نن ورځ به د اسرايلو څخه هيڅوک ونه وژل شي.> (۲۳) نو پادشاه شمعي ته وويل: <زه قسم خورم چې ته به ونه وژل شي.>

داود د مفيوشت سره پخلا کيږي

۲۴) د شائلول لمسی مفيوشت هم د پادشاه سره د ليدنې کتنې دپاره راغی. له هغې ورځې څخه چې پادشاه تللی ؤ تر دې ورځې پورې چې هغه په خیر سره راستون شو، هغه نه خپلې پښې مينځلې وې، نه يې خپله بڼه جوړه کړې وه او نه يې خپل کالي مينځلي وو. ۲۵) کله چې هغه د اورشليم څخه د پادشاه د ليدنې دپاره راغی، پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای مفيوشته، ولې زما سره لاړ نه شوي؟>

۲۶) هغه ځواب ورکړ: <لکه څنگه چې تاسو اعليحضرت پوهپرئ زه شل يم. ما وويل: زه به په خپل خړه باندې کته واچوم او په هغه باندې به سپور شم ترڅو وکولی شم چې پادشاه سره لاړ شم. مگر زما خدمتگار صيبا زما سره خيانت وکړ. ۲۷) هغه تاسو، اعليحضرت ته زما په باره کې دروغ ويلي دي. مگر تاسو د خدای د فرښتې په شان يی، نو هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هماغه وکړئ. ۲۸) ځکه زما د نيکه ټول اولادونه د دې وړ وو چې تاسو اعليحضرت وژلي وای. مگر تاسو ماته د هغو خلکو په منع کې ځای راکړ چې ستاسو په دسترخوان باندې ډوډی خوري. زه حق نه لرم چې ستاسو اعليحضرت څخه د نورو ښکيو غوښتنه وکړم.>

۲۹) پادشاه هغه ته وويل: <نورې خبرې مه کوه. ما پرېکړه کړې ده چې ته او صيبا په خپل منع کې ځمکه ووېشي.>

۳۰) مفيوشت پادشاه ته وويل: <پرېږدئ چې هغه هرڅه واخلي، زما دپاره دا بس دی چې تاسو اعليحضرت په خیر سره کور ته راغلی.>

برزلاى د داود سره گوري او بېرته خپل کور ته ستنېږي

٣١ جلعاډي برزلاى هم د روجلیم څخه راغلی ؤ چې د پادشاه سره د اردن د سیند څخه پورې وزي او له هغه ځای څخه یې په خپله لاره رخصت کړي. ٣٢ برزلاى ډېر زوړ سړی او د اتیا کالو په عمر ؤ. هغه ډېر شتمن ؤ او هغه وخت چې پادشاه په محنایم کې اوسېده نو د هغه اړتیاوې به یې پوره کولې. ٣٣ پادشاه برزلاى ته وویل: <زما سره د اردن د سیند څخه پورې وزه او په اورشلیم کې راسره اوسېږه، زه به ستا دپاره هرڅه برابر کړم.>

٣٤ مگر برزلاى ځواب ورکړ: <زما د ژوند موده ډېره اوږده نه ده، چې زه تاسو اعليحضرت سره اورشلیم ته لاړ شم. ٣٥ زه اوس د اتیا کالو په عمر یم او نور د هیڅ شي څخه خوند نه شم اخیستلی. څه چې خورم او یا یې څښم د هغو په مزه باندې نه پوهېږم او د سندرغاړو او ازونه نه شم اورېدلی، که سړي وي یا ښځې. زه به تاسو اعليحضرت دپاره یوازې یو بار یم. ٣٦ زه د داسې لوی انعام وړ نه یم. خو زه به د اردن د سیند نه اخوا لږ غونډې ستاسو سره لاړ شم. ٣٧ بیا ماته اجازه راکړئ چې بېرته خپل کور ته لاړ شم او په خپل ښارگوتي کې د خپل مور او پلار په هدیره کې ښخ شم. دا دی زما زوی کمهام چې ستاسو خدمت به کوي. اعليحضرت! هغه ځان سره بوځئ او هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري د هغه دپاره یې وکړئ.>

٣٨ پادشاه وویل: <کمهام به ځان سره بوځم او هرڅه چې ستا خوښه وي زه به یې د هغه دپاره وکړم. هرڅه چې زما څخه غواړې ستا دپاره به یې وکړم.>

٣٩ نو ټول خلک د اردن د سیند څخه پورې وتل او وروسته بیا پادشاه پورې وت. پادشاه برزلاي ښکل کړ او د هغه دپاره يې برکت وغوښت او برزلاي خپل کور ته ستون شو.

يهودا او اسراييل په پادشاه باندې بحث کوي

٤٠ کله چې پادشاه د سیند څخه پورې وت او جلجال ته روان شو، کمهام هم د هغه سره لاړ. د يهودا ټول عسکر او د اسراييلو نيم لښکر پادشاه پورې ويست. ٤١ نو بيا ټول اسراييليان پادشاه ته ورتلل او هغه ته يې ويل: <اعليحضرته! ولې زمونږ وروڼه، يعنې د يهودا خلکو تاسو په پټه بيولي يئ او تاسو، ستاسو کورنۍ او ستاسو نفر يې بدرگه کړي دي او د اردن د سیند څخه يې پورې ايستلي دي؟>

٤٢ د يهودا خلکو په ځواب کې وويل: <مونږ ځکه دا کار وکړ چې پادشاه زمونږ خپلوان دی. تاسو په دې کار باندې ولې په قهر يئ؟ مونږ د پادشاه څخه نه څه خوړلي دي او نه مو د ځان دپاره څه شی اخيستی دی!>

٤٣ اسراييليانو ځواب ورکړ: <مونږ لس قبيلې لرو ځکه په داود پادشاه کې لس چنده زيات حق لرو. نو ولې تاسو زمونږ سره سپکه رويه کوئ؟ تاسو دا مه هېرئ چې مونږ هغه لومړي خلک وو چې د پادشاه د بېرته راوستلو خبره مو کړې وه!>

مگر د يهودا د خلکو ځواب د اسراييلو د خلکو د ځواب په پرتله

د شبع ياغيتوب

۲۰ ﴿۱﴾ داسې وشول چې په جلجال کې يو لوچک سړی ؤ چې شبع نومېده او د بنياميني بکري زوی ؤ. هغه سرنی وغږاوه او چيغې يې ووهلې:

>مونږه په داود کې برخه نه لرو

نه لرو ميراث زوی د يسي کې مونږ

ای اسراييليانو لاړ شئ خپل کور ته <

﴿۲﴾ نو ټولو اسراييليانو داود پرېښود او د شبع پسې لاړل، مگر د يهودا خلک د داود سره پاتې شول او د اردن د سيند څخه تر اورشليم پورې د هغه پسې روان وو.

﴿۳﴾ کله چې داود پادشاه خپلې مانې يعنې اورشليم ته ورسېد، هغه لس وينځې چې د مانې د ساتنې دپاره يې پرېښې وې، هغوی يې په يو کور کې تر څارنې لاندې وساتلې. د هغوی اړتياوې به يې پوره کولې، مگر د هغوی سره يوځای نه شو. هغوی د مرگ تر ورځې پورې بنديانې وې او لکه د کونډو په شان اوسېدلې.

﴿۴﴾ پادشاه عماسا ته حکم وکړ: >د يهودا سړي راوغواړه چې په

دريو ورځو کې ماته راشي او ته خپله هم د هغوی سره حاضر شه. <

۵ نو عماسا لاړ چې د يهودا سړي راټول کړي، مگر عماسا په

هغه وخت چې پادشاه ورته ټاکلی ؤ حاضر نه شو. ۶ نو پادشاه

ايشای ته وويل: <شعب به مونږ ته د ابشالوم څخه زيات زيان

ورسوي. زما نفر واخله او ورپسې لاړ شه، داسې نه شي چې هغه

ځينې د قوي دېوالونو بناړونه ونيسي او زمونږ څخه وتبتي. > ۷

نو د يوآب سړي، کریتيان او فليتيان چې د پادشاه ساتونکی گارډ ؤ

او ټول زړور جنگيالي د ايشای تر امر لاندې ووتل. هغوی د

اورشليم څخه د شعب د تعقيبولو دپاره روان شول. ۸ کله چې

هغوی په جبعون کې لوی گټ ته ورسېدل، عماسا د دوی سره مخامخ

شو. يوآب خپل پوځي کالي اغوستي وو او د کاليو دپاسه يې د هغې

تورې تسمه چې په غلاف کې وه تر ملا تړلې وه. څنگه چې هغه

مخکې ورغی توره د غلاف څخه ووتله او ولوېدله. ۹ يوآب

عماسا ته وويل: <ای وروړه، ته څنگه يې؟> بيا يوآب په بني لاس

د عماسا بڼه ونيوله چې بڼکل يې کړي. ۱۰ خو عماسا هغې

تورې ته پام ونه کړ چې يوآب په بل لاس کې نيولې وه. يوآب توره

د ده په گېډه ومنډله او د هغه کلمې په ځمکه باندې توی شوې او

عماسا د دې لومړي گوزار سره ژوند له لاسه ورکړ.

بيا يوآب او د هغه ورور ايشای د شعب پسې روان شول. ۱۱ د

يوآب د نفرو څخه يو تن د عماسا په څنگ کې ودرېد او غږ يې

وکړ: <هرڅوک چې د يوآب او داود پلويان دي هغوی دې د يوآب

پسې روان شي!> ۱۲ عماسا په وينو کې رغرېده او د لارې په

منځ کې پروت ؤ. د يوآب يو نفر وليدل چې هرڅوک چې به عماسا

ته رسېده نو هلته به ودرېد. نو هغه يې د لارې څخه پټي ته راوړ او پرده يې ورباندې واچوله. (۱۳) وروسته له دې چې عماسا د لارې څخه لېرې کړای شو ټول نفر د يوآب سره روان شول چې شبع تعقيب کړي.

(۱۴) شبع د اسراييلو د ټولو قبيلو د سيمو څخه تېر شو او د آبل بيت معکې ښار ته راغی. د بکريانو د خپل ټول غړي سره راټول شول او د هغه سره ښار ته ننوتل. (۱۵) يوآب د خپلو ټولو لښکرو سره راغی او شبع يې په آبل بيت معکه کې کلابند کړ. هغوی د بهرني دېوال په مقابل کې د خاورو مورې جوړې کړې او همدارنگه د دې دپاره چې هغوی دېوال راوغورزوي د دېوال لاندينی برخه يې وکيندله. (۱۶) په هغه ښار کې يوه هونبنياره ښځه وه چې د دېوال څخه يې غږ وکړ: <واورئ! واورئ! يوآب ته ووايئ چې دلته راشي، زه غواړم چې هغه ته يوه خبره وکړم.> (۱۷) يوآب ورغی او هغې ورڅخه پوښتنه وکړه: <آيا يوآب تاسو يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يم.>

هغې وويل: <باداره! زما خبره واورئ.>

هغه ځواب ورکړ: <زه يې اورم.>

(۱۸) هغې وويل: <په پخوا زمانه کې به يې داسې ويل: لار شه او خپل ځواب د آبل په ښار کې تر لاسه کړه او موضوع به حل کېده.>

(۱۹) زمونږ ښار په اسراييلو کې يو ډېر سوله ايز ښار دی او خلک

يې وفادار دي. تاسو ولې د دې کونښن کوي چې داسې ښار له منځه
يوسئ چې په اسراييلو کې د مور په شان دی؟ آیا تاسو غواړئ هغه
څه چې د څښتن دي هغه وران کړئ؟>

٢٠) يوآب ځواب ورکړ: >هيڅکله نه! زه به هيڅکله ستاسو ښار
وران نه کړم او نه به يې له منځه يوسم! ٢١) دا زمونږ پلان نه دی.
يو سړی چې شبع نومېږي او د بکري زوی دی او د افرایم د غرنۍ
سيمې څخه دی د داود پادشاه په مقابل کې ياغي شوی دی. يوازې
همدا يو سړی راوسپاری، نو زه به ښار پرېږدم.<

هغې وويل: >ډېر ښه، مونږ به د هغه سر د دېوال څخه تاسو ته
درگوزار کړو.< ٢٢) بيا هغه ښځه د خپلې حکيمانه مشورې سره د
ښار خلکو ته ورغله او هغوی د شبع سر پرې کړ او هغه يې يوآب ته
وروغورزاوه. نو يوآب سرنی وغږاوه چې د هغه نفر ښار پرېږدي. هر
يو خپل کور ته ستون شو، يوآب هم بېرته اورشليم ته ستون شو او
پادشاه ته ورغی.

د داود ماموران

٢٣) يوآب د اسراييلو د ټولو لښکرو قوماندان ؤ او د يهوياذاع زوی
بناياه د داود د ساتونکو گارډ، يعنې د کریتيانو او فليتيانو قوماندان ؤ.
٢٤) ادورام د بېگاری کارونو مشر ؤ او يهوشافاط د اخيلود زوی د
اطلاعاتو منشي ؤ. ٢٥) شيوا د دربار منشي ؤ، صادوق او ابياتار
کاهنان وو ٢٦) او يائيري غيرا هم د داود کاهن ؤ.

۲۱ (۱) د داود د پادشاهی په دوران کې درې کاله پرله پسې قحطي شوه. نو داود په دې باره کې د خښتن په حضور کې دعا وکړه او خښتن وويل: <شائول او د هغه کورنۍ د قتل په وجه گناهکاران دي، ځکه چې هغه جبعونيان ووژل.>

(۲) پادشاه جبعونيان راوغوښتل او د هغوی سره يې خبرې وکړې. (جبعونيان د اسراييلو کومه برخه نه وه بلکه هغه خلک وو چې د اموريانو څخه ژوندي پاتې شوي وو. اسراييليانو قسم خوړلی ؤ چې هغوی به ژوندي پرېږدي، مگر شائول د هغه ملي تعصب له کبله چې يې درلود هڅه وکړه چې هغوی له منځه یوسي ځکه چې هغه غوښتل چې اسراييل او يهودا په ټوله ځمکه باندې کنترول ولري.) (۳) داود د جبعونيانو څخه پوښتنه وکړه: <ستاسو دپاره څه وکړم؟ زه غواړم هغه ظلم چې ستاسو سره شوی دی د هغه تاوان درکړم ترڅو تاسو د خدای د قوم دپاره برکت وغواړئ.>

(۴) هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د شائول د کورنۍ څخه سره زر او سپين زر نه غواړو او مونږ دا حق نه لرو چې اسراييليان ووژنو.> داود پوښتنه وکړه: <نو بيا څه غواړئ چې ستاسو دپاره يې وکړم؟>

(۵) هغوی ځواب ورکړ: <شائول دسيسه جوړه کړې وه چې مونږ تباه کړي، ترڅو مونږ په اسراييلو کې هيڅ ځای ونه لرو. (۶) نو د شائول اووه زامن مونږ ته راکړئ. مونږ به هغوی په جبعه کې د

څښتن په حضور کې په دار ځوړند کړو، يعنې د شائلول په ښار کې چې د څښتن غوره شوی پادشاه ؤ.

پادشاه ځواب ورکړ: <هغوی به تاسو ته وسپارم.>

۷ مگر د هغه قسم له کبله چې هغه او يوناتان يو د بل سره خوړلی ؤ داود د يوناتان زوی او د شائلول لمسی مفيوشت ژوندی پرېښود. ۸ مگر پادشاه د ايه د لور رزفې دوه زامن، ارموني او مفيوشت چې د شائلول دپاره يې زېږولي وو، ونيول او همدارنگه د شائلول د لور ميراب پنځه زامن چې هغې د محولاتي برزلاي زوی عدرييل دپاره زېږولي وو هم ونيول. ۹ داود هغوی جبعونيانو ته وسپارل، هغوی يې په يوې غونډۍ باندې د څښتن په حضور کې په دار ځوړند کړل او هغه اووه واړه يو ځای مړه شول. دا د اوريشو د لو کولو پيل ؤ چې هغوی ووژل شول.

۱۰ د ايه لور رزفې زيرې ټوټې راواخيستلې، په يوه گټ باندې يې د خپل ځان دپاره وغوړولې او هلته د لو کولو د پيل څخه د باران تر ورېدو پورې پاتې شوه. د ورځې له خوا به هغې دا مړي د مرغانو څخه ساتل او د شپې له خوا به يې د وحشي حيواناتو څخه ساتل.

۱۱ کله چې داود خبر شو چې رزفه څه کړي دي، ۱۲ هغه لار او د شائلول او د هغه د زوی يوناتان هډوکي يې په جلعاد کې د يابيش د سړيو څخه واخيستل. (پخوا فلسطينيانو شائلول او يوناتان د جلبوع په غره کې وژلي وو او مړي يې په هماغه ورځ د بيت شان په عمومي چوک کې ځوړند کړي وو. د يابيش سړيو په پټه توگه دغه

مړي له هغه ځايه وړي وو. (۱۳) داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان هډوکي له يابيش څخه راوړل، همدارنگه هغوی د هغو نفرو هډوکي هم راټول کړل چې په دار ځوړند شوي وو. (۱۴) بيا هغوی د شائول او يوناتان هډوکي په صيله کې د بنيامين په سيمه کې د شائول د پلار يعنې قيس په هديره کې بنځ کړل او هرڅه چې پادشاه ورته حکم کړی ؤ هغه يې وکړل. له هغې وروسته خدای د هغه هېواد دپاره د هغوی دعا قبوله کړه.

د فلسطيني جنگياليو سره جگړه

(اول تواريخ ۲۰: ۴ - ۸)

(۱۵) يو ځل بيا فلسطينيان د اسراييليانو سره د جگړې دپاره راغلل. داود او د هغه سړي د هغو سره د مقابلې دپاره لاړل. د جنگ په دوران کې، داود سترې او ستومانه شو. (۱۶) نو يشيبينوب چې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه ؤ، د هغه د نهزې وزن درې نيم کيلوگرامه ؤ او نوې توره يې تر ملا تړلې وه، نيت يې درلود چې داود ووژني. (۱۷) مگر د زرويه زوی ابيشای د داود د مرستې دپاره راغی. په هغه فلسطيني جنگيالي باندې يې حمله وکړه او ويې واژه. نو د داود نفرو هغه ته قسم ورکړ ويې ويل: <د دې نه وروسته به زمونږ سره جنگ ته نه راځئ. تاسو د اسراييلو دپاره د څراغ په شان يئ او مونږ نه غواړو چې دا څراغ مړ شي.>

(۱۸) د وخت په تېرېدلو سره د فلسطينيانو سره په جوب کې يوه بله جگړه وشوه. حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه يو تن چې صاف نومېده وواژه.

١٩) په جوب کې د فلسطينيانو سره په يوه بله جگړه کې د يائير زوی الحانان چې د بيت لحم څخه ؤ جتي جليات وواژه چې د هغه سره يوه نېزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د ميلې په شان ؤ.

٢٠) وروسته بيا په جت کې يوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې يو ډېر غټ سړی ؤ چې لاسونو او پښو يې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورويشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. (٢١) کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره يوناتان چې د شمعي زوی ؤ هغه يې وواژه.

٢٢) دغه څلور نفره په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د نفرو له خوا ووژل شول.

د داود د کاميابی سندر

(زبور ١٨)

٢٢) کله چې څښتن داود د شائول او د هغه د نورو دښمنانو څخه خلاص کړ، داود څښتن ته دا سندر وويله. (٢) هغه وويل:

>څښتن دی زما ساتونکی

دی زما قوي کلا

٣) زما ساتونکی زما خدای دی

زما امن دی هغه کې

کړي ساتنه لکه سپر زما

زما دفاع کوي ساتي مې خوندي

دی څښتن زما ژغورونکی

کړي دفاع هغه ساتي مې تشدد نه (۴) مرسته غواړم له

څښتنه

چې لایق دی د صفت

خلاصوي به مې هغه

ما له خپلو دښمنانو

د مرگ څپې رانه راتاوي شولې (۵)

د بربادۍ سیلابو واخیستمه

پښې مې د گور رسی کې ونښتلې (۶)

مرگ راته لاره کې خپل دام ایښی ؤ

په خپل تکلیف کې مې څښتن ته غږ کړ (۷)

کومک دپاره مې خپل خدای ته غږ کړ

زما اواز يې په خپل کور کې واورېد

زما فریاد يې د کومک واورېده

۸ بیا ځمکې وخور ټکان ولرېزېده

شوي په خوځېدو د اسمانو ستنې

ځکه په قهر و خدای

۹ شو له سپېرمو نه يې راپورته لوگی

بلې لمبې او سرې سکروتې يې بادېدلې د خولې

۱۰ ده کړې خلاصې دروازې د اسمانونو او راکوز شو

تورې ورېځې وې د ده تر پښو لاندې

۱۱ هغه سپور په کروې شولو او والوته

سپور شو په وزرو د باد ژر راغی

۱۲ ځان ته جوړه يې پرده کړه له تيارې نه

د اوبو ډکې ټينگې ورېځې وې چاپېره د ده

۱۳ د جلال نه د هغه د موجودیت

وکړلې لمبې سکروټو وکړلې

١٤ لکه تندر خښتن وکړلې خبرې له اسمانه

اواز شو د مطلق قادر خښتن په اورېدو

١٥ وويشتل هغه خپل غشي، دښمنان يې تار په تار کړل

د برېښنا په پرکېدو يې ماتې ورکړه

١٦ دښمنان چې کله ورټل خښتن خپل

د هغه د تنفس په انفجار

تل د سمندر هم رانېکاره شولو

وو پراته د ځمکې بنسټونه لوخ

١٧ له اسمانه خښتن لاس خپل کړ را اوږد ويې نيولم

له ژورو اوبو ده راوويستلم

١٨ زه يې کړمه له قوي دښمنه خلاص

او له هغو چې نفرت يې کړ له ما نه

دوی وو ډېر قوي له ما نه

١٩ هغه وخت کې چې زه ومه په تکلیف کې

دوی حمله وکړه په ما

خو څښتن زه حمایه کړم

٢٠ له خطرې یې کړم بچ مرسته یې وکړه

ځکه یې کړم بچ چې و راضي له ما

٢١ اجر راکوي څښتن ځکه کړم کارونه نېک

یمه بې گناه ځکه انعام راکوي ماته

٢٢ ما د څښتن د قوانینو اطاعت کړی دی

نه مې د بدې په خاطر مخ له خپل خدای پاک نه اړولی دی

٢٣ ما عمل کړی د هغه په قوانینو ټولو

نافرماني مې کړې نه ده له حکمونو د ده

٢٤ هغه پوهیږي زه بې عیبه یمه

بدو کارونو نه مې ځان ساتلی

٢٥ نو اجر راکوي څښتن ځکه کړم کارونه نېک

هغه پوهیږي بې گناه یمه زه

ای خښتنه، وفادار یې هغه چاته چې وي تاته وفادار (۲۶)

تل نېکي کړې د هغو سره چې وي بې عیبه

پاک ته خپل ځان پاک بنايي (۲۷)

تښتجن ته ځان پېچلی

ته عاجزانو ته نجات ورکوي (۲۸)

خو کبرجن ټیټوي

ته زما ډپوه یې ای خښتنه (۲۹)

چې بدلوي زما تیاري په رڼا

راکوي قوت چې کرم ناتار په دښمن (۳۰)

راکوي قدرت په دېوالو د ختو

گوره زما پاک خدای څومره کامل یې عملونه دي (۳۱)

څومره د باور یې ټول لوظونه دي

هغه دی ډال هغو ته

ټول چې يې پناه ده ته راوړې ده

٣٢) صرف خښتن دى خداى

کړي چې په يوازې ځان دفاع زمونږ

٣٣) دى دا خداى پاک زما ځواکمن پناه ځاى

هغه زما لاره خوندي ساتي

٣٤) زه ثابت قدم لکه هوسى يې کړم

ساتي مې خوندي په تورو غرونو کې

٣٥) هغه ما تياروي د جنگ دپاره

ترڅو زه کړمه راکش لينده د زېرو

٣٦) ډال راکوې ماته د خلاصون خپل

زه پياوړى کړى ستا کومک يم

٣٧) ته پراخوې زما د پښو لاره

ځکه نه بنوئيرې پښې زما هيڅکله

٣٨) دنمنان تعقيبوم او ماتوم يې

نه راگرخُم تر هغې چې يې نابود کړم

داسې يې وهم چې پاڅېدی نه شي (٣٩)

دي زما د پښو لاندې نسکور پراته

راکوي ما له ته قوت د جگړې (٤٠)

غورزوې ماته دښمنان په پښو کې

مجبوروې دښمنان زما تېښتې ته (٤١)

زه تباہ کوم هغه چې کرکه کړي زما ځنی

دوی د کومک دپاره لټه کوي (٤٢)

نشته څوک چې کړي دوی خلاص

وهي چيغې دوی څښتن ته

هغه نه ورکوي دوی ته ځوابونه

لکه د دوړې میده کومه يې زه (٤٣)

داسې تر پښو لاندې کومه يې زه

لکه د خټو د کوڅو په شانتي

٤٤ تا زه د خپلو سرکشانو څخه خلاص کړلمه

او د قومونو دې سردار پرېښودم

اوس مې خدمتونه هغه خلک کوي

څوک چې پخوا نه پېژندل ما کله

٤٥ هم بهرنيان زما په مخ کې ټيټوي سرونه

چې کله اوري زما په هکله اطاعت مې کوي

٤٦ دوی بايلي خپل همتونه

په لړزه باندې راوړي دوی له خپلو کلاگانو

٤٧ خښتن ژوندی دی!

ده ستاینه ساتندوی لره زما!

د هغه ځواکمن خدای کړی لویی اعلان

چې مې ژغوري چې مې ژغوري

٤٨ راکوي ماته توفیق چې بدل واخلم له دښمنه

راولي زما د ځواک لاندې قومونه

او ما له خپلو دښمنانو خلاصوي (۴۹)

راکوي بريا په غلیمانو ای خښتنه ته

او ما ساتې له ظالمو انسانانو

خکه نو خښتنه د قومونو منځ کې ستا کوم ستاینه (۵۰)

وايمه زه ستا د صفت سندرې

خدای ورکوي لويې برياوې خپل پادشاه ته (۵۱)

مينه تل عمري کوي د خپل غوره کړای شوي سره

تل تر تله د داود او د هغه د اولادې سره <

د داود اخرنی خبرې

۲۳ (۱) نو دا د داود اخرنی خبرې دي:

د يسي د زوی داود خبرې

د هغه سړي خبرې چې خدای لوړ مقام ورکړی ؤ

چې ټاکلی هغه خدای ؤ د يعقوب

سندرغاړی چې ؤ خوږ د اسراييلو

د خښتن روح خبرې زما په وسيله کولې (۲)

د هغه کلام جاري ؤ زما په ژبه

د اسراييلو خدای خبرې کړلې (۳)

د اسراييل ساتونکي وويل ماته

کله چې څوک په خلکو وکړي حکومت په عدل

کله چې وکړي حکومت د خدای له وېرې سره

په شان دی د سهار د رڼا وي چې لمر خاته کې (۴)

وي په سهار چې په بې ورېځو سهار

د هغې رڼا په شان چې راپيدا پس د باران شي

چې واښه راشنه کوي په ځمکه باندي

رښتيا، همداسې چلند زما د اولادې سره به هم کيږي (۵)

خدای کړی زما سره دی لوظ ښه تلپاتې لوظ

هرڅه صحيح دي تنظيم شوي سره

هغه به هيڅکله د ژمنې خپلې شاته نه شي

زما همدغه تمنا ده ټوله

دا يقيني ده چې خداى ما سره به مرسته وكړي

دا يقيني ده چې هغه به دا ترسره كړي ټول

خو دي بدكاره خلك په خبر د اغزو ⑥

غورزول كېږي چې د ځانه ځنى

چې په لاسو راټولېدلى نه شي

هرڅوك چې اغزي لمس كړي ⑦

كاروي دى اوسپنيز سامان يا لاستى د نېزې

هلته به سوزېږي په كوم ځاى چې وي پراته هغه <

د داود نامتو جنگيالي

(اول تواريخ ۱۱: ۱۰ - ۴۱)

دا د داود د لښكرو درې نامتو جنگيالي وو: لومړى يې ⑧

تحكموني يوشيب بشت ؤ چې د دې زړورو مشر ؤ. هغه په خپلې

نېزې باندې د اته سوه نفرو سره وجنگېده او هغوى ټول يې په يو

وخت كې ووژل.

دوهم يې العازار ؤ چې د دودو زوى ؤ او د اخوخ د خپل څخه ⑨

۱۰. یوه ورځ چې فلسطينيان د اسراييلو سره د جگړې دپاره راغونډ شوي وو، هغه او داود فلسطينيان د جگړې دپاره راوپارول. اسراييليان بېرته په شا شول، (۱۰) مگر العازار په ميدان کې ودرېد او تر هغې پورې د فلسطينيانو سره وجنگېده چې لاس يې دومره څخه شو چې هغه نه شو کولی د خپلې تورې څخه يې لېرې کړي. په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ. وروسته له هغې چې دا هرڅه پای ته ورسېدل اسراييليان هغه ځای ته راستانه شول چې العازار په کې ؤ، مگر يوازې د دې دپاره چې وژل شوي عسکر لوټ کړي.

۱۱. دريم يې شمه د حراري آجي زوی ؤ. فلسطينيان په لحي کې چېرته چې د نسکو پټي ؤ راغونډ شول. اسراييليان د فلسطينيانو څخه وتښتېدل، (۱۲) مگر شمه د پټي په منځ کې ټينگ ودرېد، د هغه څخه يې دفاع وکړه او فلسطينيان يې ووژل. په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ.

۱۳. يو ځل د لو د پيل کېدلو وخت نژدې ؤ چې د داود د دېرشو افسرانو څخه درې تنه د عدولام سمخې ته چې داود په کې ؤ ورغلل، په هغه وخت کې د فلسطينيانو يوې ډلې د رفائيم په دره کې خپمې ودرولې وې. (۱۴) داود هغه وخت په خپل محفوظ ځای کې ؤ او د فلسطينيانو يوې ډلې بيت لحم نيولی ؤ. (۱۵) داود ارمان وکړ او ويې ويل: <کاشکې څوک د هغه کوهي څخه چې د بيت لحم دروازې ته نژدې دی ماته اوبه راوړي.> (۱۶) نو هغو دريو زړورو نفرو د فلسطينيانو کرښې ماتې کړې، د کوهي څخه يې اوبه

راوويستلې او داود ته يې راوړې، مگر داود هغه ونه څښلې او هغه يې د نذرانې په توگه څښتن ته توی کړې. (۱۷) داود وويل: >ای څښتنه، زه دا هيڅکله نه شم څښلې! دا به د هغو نفرو د وينو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند يې په خطر کې اچولی و! < نو هغه دا اوبه ونه څښلې.

د هغو دريو زپورو نفرو اتلولي دارنگه وه.

(۱۸) ايشای د يوآب ورور، چې مور يې زرويه وه، د دېرش کسيزه ډلې مشر و. هغه په خپلې نېزې باندې د درې سوه نفرو سره وجنگېد او هغوی يې ووژل. نو په دې توگه هغه هم لکه د هغو دريو جنگياليو په شان مشهور شو. (۱۹) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زيات مشهور او د هغوی مشر شو، مگر د هغو دريو تنو په شان مشهور نه شو.

(۲۰) بل توريالی عسکر بناياه د يهوداداع زوی و چې د قبصیل څخه و. هغه ډېر د زپورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو سترو موآبي جنگياليو وژل شامل وو. يو ځلې هغه د واورې په ورځ يوې کندی ته ورکوز شو او يو زمري يې وواژه. (۲۱) همدارنگه هغه يو ډېر غټ مصري چې په نېزه باندې سمبال و وواژه. بناياه په خپل ډانگ باندې په هغه حمله وکړه، د هغه مصري د لاس څخه يې نېزه واخيسته او هغه يې ورباندې وواژه. (۲۲) بناياه داسې د زپورتوب کارونه وکړل چې د دريو جنگياليو په منځ کې مشهور شو. (۲۳) د هغه عزت د هغې دېرش کسيزه ډلې څخه ډېر زيات شو، مگر په دريو جنگياليو کې نه شمېرل کېده. داود هغه د خپلو ساتونکو د گارډ

٢٤ په دېرش کسيزه ډله کې دغه نفر وو:

عساهیل د یوآب ورور.

الحانان د دودو زوی د بیت لحم څخه.

٢٥ شمه او الیقا د حرود څخه.

٢٦ حالز فلتی.

عیرا د عقیش زوی د تقوع څخه.

٢٧ ایبزر د عناتوت څخه.

مبونای د حوشا څخه.

٢٨ صلمون د اخوخ څخه.

مهرای د نطوفه څخه.

٢٩ حالب د بعنه زوی د نطوفه څخه.

اتای د ریای زوی د بنیامین د جبعې څخه.

٣٠ بنایاه د فرعاتون څخه.

هدای د جاعش د خوړونو څخه.

٣١ ابي غلبون د عربات څخه.

عزموت د بحوریم څخه.

٣٢ الیحبا د شعلبون څخه.

د یاشن زامن.

یوناتان. ٣٣ شمه د حرار څخه.

اخیام د شارر زوی د حرار څخه.

٣٤ الیفلط د احسبای زوی د معکې څخه.

الیعام د اخیتوفل زوی د جیلوه څخه.

٣٥) حزرای د کرمل څخه.

فعرای اربي.

٣٦) بجال د ناتان زوی د صوبې څخه.

باني د جاد څخه.

٣٧) صالح د عمون څخه.

نحرای د بیروت څخه یعنی هغه سړی چې د یوآب

وسلې به یې وړلې.

٣٨) عیرا یتري

او جارب یتري.

٣٩) اوریا حيتي.

دا ټول اووه دېرش نفره وو.

داود او سر شمېرنه

(اول تواریخ ٢١: ١ - ٢٧)

٢٤) ١) څښتن یو ځل بیا په اسراییلو باندې په قهر شو او داود

یې د هغوی په ضد راوپاراوه چې سختي او تکلیف ورباندې راولي.

څښتن هغه ته وویل: <لاړ شه او د اسراییلو او یهودا خلک

وشماره.> ٢) نو داود د خپلو لښکرو قوماندان یوآب ته حکم

وکړ: <د خپلو عسکري منصبدارانو سره د اسراییلو په ټولو قبیلو کې

په شمال کې د دان څخه، په جنوب کې تر بئرشبع پورې وگرځه او

خلک وشماره. زه غواړم پوه شم چې هغوی څومره دي.>

٣) مگر یوآب پادشاه ته ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! ستاسو

څښتن خدای دې د اسراییلو د قوم شمېر د اوسني شمېر څخه سل
چنده زیات کړي او تاسو دې ژوندي اوسئ چې هغه ووينئ. مگر
اعلیحضرته! ولې تاسو غواړئ چې دا کار وکړئ؟>

④ خو پادشاه یوآب او د هغه عسکري منصبداران مجبور کړل
چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو هغوی د پادشاه د حضور څخه
روان شول چې د اسراییلو خلک وشماري.

⑤ هغوی د اردن د سیند څخه پورې وتل او خپل کار یې د
عروعر څخه او د یو بل ښار چې د درې په منځ کې و پیل کړ. بیا
وروسته هغوی د جاد د سیمې څخه تېر شول او شمال خوا یعزیر ته
لاړل. ⑥ هغوی جلعاد او د تحتیم حدشي سیمې ته لاړل او
دان یعن ته ورسېدل، بیا وروسته لوېدیځ خواته تاو شول او صیدون
ته ورسېدل. ⑦ وروسته بیا هغوی جنوب خواته د صور قوي
شوي ښار او د حویانو او کنعانیانو ټولو ښارونو ته لاړل. په پای کې
د یهودا جنوبي خواته تر بئرشبع پورې لاړل. ⑧ هغوی په نهو
میاشتو او شلو ورځو په ټول هېواد کې وگرځېدل او بېرته اورشلیم ته
راستانه شول. ⑨ هغوی پادشاه ته د هغو نفرو د شمېر راپور ورکړ
چې جنگ یې کولی شو. په اسراییلو کې اته لکه او په یهودا کې پنځه
لکه نفره وو.

⑩ خو وروسته له هغې چې داود سر شمېرنه واخیسته د هغه
وجدان نارامه شو او څښتن ته یې وویل: >په دې کار سره ما ډېره
سخته گناه وکړه! نو ای څښتنه، زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام
گناه وبخښه ځکه چې ما ډېر احمقانه کار کړی دی.<

۱۱) په راتلونکي سهار، مخکې له دې چې داود له خوبه راپاڅي
څښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ ويلي وو: ۱۲) <لاړ شه او داود ته
ووايه چې څښتن داسې وايي: زه تاته د دريو سزاگانو د ټاکلو اختيار
درکوم، د هغو څخه يو وټاکه چې هغه ستا په ضد ترسره کړم.>

۱۳) نو جاد داود ته ورغی او څه چې څښتن ورته ويلي وو هغه يې
بيان کړل. پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <له دغو څخه دې کومه يوه
وي؟ آيا درې کاله دې ستا په هېواد کې قحطي وي، يا درې مياشتې
د خپلو دښمنانو څخه تېښته او يا به درې ورځې ستا په هېواد کې وبا
وي؟ اوس په دې هکله فکر وکړه او راته ووايه چې بېرته څښتن ته
څه ځواب يوسم.>

۱۴) داود جاد ته په ځواب کې وويل: <زه په ډېر لوی مصيبت کې
يم، مگر نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې څښتن
په خپله مونږ ته سزا راکړي ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم
دی.>

۱۵) نو څښتن په هغه سهار په اسراييلو باندې وبا نازله کړه او تر
هغه وخته پورې يې دوام وکړ چې هغه ټاکلی ؤ. د دان څخه تر
بئرشبع پورې اويا زره خلک مړه شول. ۱۶) کله چې د څښتن
فرېښته نژدې وه چې اورشليم له منځه يوسي، څښتن خپله اراده
خلکو ته د سزا ورکولو په هکله بدله کړه او هغې فرېښتې ته چې
هغوی يې وژل وويل: <ودرېره! بس دی!> په دې وخت کې د
څښتن فرېښته د يېوسي ارونه د درمند ځای سره وه.

١٧) کله چې داود هغه فرېښته وليدله چې خلک يې وژل نو څښتن ته يې وويل: <زه گناهکار يم. ما گناه کړې ده، دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. هغوی څه کړي دي؟ مهرباني وکړه ما او زما کورنۍ ته سزا راکړه.>

داود د قربانۍ ځای جوړوي

١٨) په هماغه ورځ جاد داود ته ورغی او ورته وېي ويل: <د يېوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شه او هلته د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړه.> ١٩) نو داود لکه څنگه چې څښتن د جاد په وسيله امر کړی ؤ هغه ځای ته لاړ. ٢٠) کله چې ارونه وکتل، پادشاه او د هغه نفر يې وليدل چې د ده خواته راروان دي. هغه راووت او د پادشاه په مخکې د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

٢١) ارونه پوښتنه وکړه: <اعليحضرته، تاسو ولې ماته راغلي؟>

داود ځواب ورکړ: <زه د دې دپاره راغلی يم چې ستا درمند ځای په بيه واخلم او په هغه کې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړم. ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي.>

٢٢) ارونه وويل: <اعليحضرته! هرڅه چې تاسو غواړئ هغه واخلي او څښتن ته يې وړاندې کړئ. دا دي غوايان د سوزېدونکې قربانۍ دپاره او دا دي د هغوی جغونه او د غوبل کولو څپرونه چې د سوزولو د موادو په توگه ورڅخه کار واخيستل شي.> ٢٣) ای

پادشاه، دا ټول تاسو ته درکوم. < همدارنگه ارونه پادشاه ته وويل:
>ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي.<

۲۴ مگر پادشاه ارونه ته په ځواب کې وويل: <نه، زه په دې باندي
ټينگار کوم چې د هغې بيه درکړم. زه به خپل څښتن خدای ته هغه
سوزېدونکې قربانۍ وړاندې نه کړم چې ماته وړيا تمامې شوې
وي.> نو داود هغه درمند ځای او غوايان په پنځوس مثقاله سپينو
زرو باندي واخيستل. ۲۵ بيا داود په هغه ځای کې څښتن ته د
قربانۍ ځای جوړ کړ او سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې يې وړاندې
کړې. نو څښتن د هېواد دپاره د هغه دعا قبوله کړه او په اسراييلو
باندي وبا بنده شوه.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.